

RAAD

11 DEC. 2018

GEMEENTE WESTLAND

WOORDELIJK VERSLAG

van de extra ingelaste vergadering van de raad
van de gemeente Westland,
gehouden op 12 november 2018

WOORDELIJK VERSLAG

van de openbare vergadering van de gemeenteraad, gehouden op 12 november 2018, 's avonds om 20.00 uur, in de raadzaal van de gemeente Westland, locatie Verdilaan 7 te Naaldwijk.

Aanwezig

- Voorzitter : A.M.A. van Ardenne-van der Hoeven
Raadsgriffier : A.P.M.A.F. Bergmans
Leden : A.J. van den Berg, A. de Bloeme, L.G. Boekestijn, J. Bogaard, A. Bongaards, P.J.L.J. Duijsens, J.J. Eeltink, A.N. van der Eijk-Groeneveld, R. van der Giessen, N.J.M. de Gier, C.D.M. Heijl, B.M. Hofland, P.N. Hoogerbrugge, C. Huisman, P.D. Immerzeel, J. de Jong, R.K. Keizer, G.W.C. van der Knaap, D. van Koppen, M.A.J. Leerdam, C. van der Mark, A.P. van der Meer, D. van der Meer, K. van Rijn-van Tol, J.J. van Rossum, P. Scheffers-van der Lelij, U.M. Spaans, C.Y. van Staalduinen, M.D. van der Stelt, M.W.M. Stokkers, K.M. van Tol, R.H.C. Valstar, J. van Veen, J. Vermeer-de Smit, P. Voskamp, J.G.M. Witkamp, W.H. de Zoete-van der Hout, M.H.P.M. Zuidgeest en S.J.N. Zuyderwijk
- Wethouders : J.A. Gardien-Reinders, L.K. Snijders, B.P.M. van der Stee, P. Varekamp, P.A. Vreugdenhil, C.M. Zwinkels-de Jong
- Afwezig : P.D. van den Doorn

1. OPENING

De voorzitter: Goedenavond, leden van de raad. Hartelijk welkom. Ik open deze extra ingelaste vergadering over een kwestie, aangejaagd – verzocht, moet ik zeggen – door de partijen Westland Verstandig, GemeenteBelang Westland, D66 Westland, GroenLinks Westland en PvdA Westland. Vijf partijen hebben verzocht om het agendapunt 3, Voorstel tot herstel besluiten en uitvoeringsmaatregelen ten aanzien van dossier Omgevingsvergunning Gantellaan 18a, te agenderen. Het is ook het enige echte agendapunt van deze avond. Hartelijk welkom ook belangstellenden op de publieke tribune. Mevrouw De Jong zal iets later komen, ze is wel al onderweg. Of is ze al binnen? Nee, ze is niet binnen en nog twee leden van de VVD zullen onderweg zijn, want zij zouden deze avond ook aanwezig zijn. Verder zijn we compleet. Belangstellenden op de publieke tribune, welkom. Pers ook. Er hebben zich wat later dan de afgesproken termijn, nog twee sprekers gemeld. Ik kijk rond en zie dat er geen bezwaar is om deze toe te staan hun inspraak hier vanavond te doen aan het begin van de beraadslagingen, zoals gebruikelijk. Dat is akkoord. Hiermee is de opening geschied.

2. VASTSTELLING VAN DE AGENDA

De voorzitter: De heer Hofland.

De heer Hofland: Een totaal ander punt dat vanavond eigenlijk niet op de agenda staat. Ik heb een aantal raadsvergaderingen geleden een motie laten aanhouden over maatschappelijk georiënteerde coffeeshop. Die zou ik graag weer willen laten verlengen. Dat is officieel drie raadsvergaderingen en als je het telt, is dit nummer 3. Dus bij dezen.

De voorzitter: Ik herken het niet. Wilt u herhalen wat u vraagt? Wilt u een agendapunt toevoegen?

De heer Hofland: Nee. Ik weet niet waar ik het anders moet doen. Er is een motie aangehouden over maatschappelijk georiënteerde coffeeshop. Die blijft drie raadsvergaderingen – zo zegt het reglement van orde – in de lucht hangen. Dit is raadsvergadering 3 en ik wil hem niet kwijtraken.

De voorzitter: We vergaderen ook zoveel. Ik denk dat we het reglement moeten veranderen. Maar hierbij deze melding, die is genoteerd. Dat betekent dat u het alsnog in de gaten moet houden om te bekijken of deze motie nog in leven blijft. Dank u wel. Anderen nog iets voor de vergaderorde? Dan wil ik nog even melden dat wij als college een memo hebben gestuurd met de informatie over het onderwerp van vanavond, agendapunt 3. De laatste zin bevat – en dat doen we niet expres, maar het is toch wel voor de scherpe lezers – een foutje waar staat: “de conclusie is dat de geldende en het door de raad vastgestelde beleid”. Maar dit moet zijn: “door het college vastgestelde beleid is gevolgd om tot afhandeling van deze casus te komen”. Het college stelt beleidsregels vast, dat weet u en de raad heeft er uiteindelijk mee ingestemd door niet tegen deze beleidsregels of de vaststelling in te gaan. Er is ook een periode geweest waarin u dat heeft kunnen doen. Maar de beleidsregels zijn door het college vastgesteld. Het moet dus zijn ‘college’. Misschien heeft u het gewoon impliciet al een beetje gelezen, dit weten we wel, dit kan niet waar zijn. Dus dat is het herstellen van de fout die daar in de laatste zin staat. Hiermee is de agenda vastgesteld.

2b. INSPREKERS

De voorzitter: Ik stel voor om nu met het ingelaste punt inspraakrecht te starten en zou graag het woord willen geven – voor vier minuten maximaal dacht ik – aan de heer of mevrouw Ouwerkerk. Ik neem aan dat één van u spreekt: mijnheer Ouwerkerk, of mevrouw? Ik neem aan dat één van u spreekt? Oké. Dank u wel. Alstublieft.

Mevrouw Ouwerkerk: Geachte dames en heren van het college van burgemeester en wethouder. Daar wij graag wilden weten hoe de werkelijke situatie is bij de heer Snijders, hebben wij hem een e-mail gestuurd. Wij begrijpen zijn situatie volkomen en gunnen hem zijn plekje in het Westland. De heer Snijders gaf in zijn vriendelijke antwoord aan dat zijn casus niet vergelijkbaar is met de onze. Ik ga u in het kort vertellen dat onze situatie vele malen erger is dan de zijne. Voordat wij deze burgerwoning en een stukje agrarische grond kochten – totaal 900 m² – hebben wij ons terdege laten informeren bij de consulente Leefomgeving, te weten mevrouw Overgaag. In dit gesprek heeft zij verklaard dat er niets aan de hand was. De advocaat van de gemeente beweerde dat zij niet bevoegd was en dat wij ook niets zwart op wit hadden. In de ruimtelijke plannen stond onze woning niet vermeld. Wij maakten de gemeente hierop attent en later kregen wij hiervoor een excuusbrief. In artikel 3 van de Ruimtelijke Plannen staat dat privégebruik niet strijdig is als de gronden rondom de woning niet meer bedragen dan 1000 m². Wij hebben een gewaarmerkt exemplaar van het kadaster waarin staat dat 760 m² de bestemming ‘wonen’ heeft. Tijdens een onderhoud vertelde de heer Schuit dat alle grote makelaars in de buurt regelmatig een brief kregen om de aspirant-kopers te waarschuwen voor eventuele verkoop van agrarische grond. Hierbij waren twee advocaten van de gemeente en onze eigen advocaat aanwezig. Via een WOB-brief hebben wij deze brieven opgevraagd, maar ze bleken niet te bestaan. Met onder andere deze bovengenoemde en nog vele andere feiten hebben wij het college er niet van kunnen overtuigen dat wetsartikelen bindend zijn, dat diverse ambtenaren geen waarheden vertellen en dat ambtenaren mensen zijn die ook fouten kunnen maken. Het college gaat er prat op om alles te doen voor de glastuinbouw. Hier het tegendeel. Zo zit onze naaste tuinder/buurman, de heer Scheffers, al enkele jaren te wachten op een weg die hem is beloofd. De hedendaagse grote vrachtwagens kunnen door de smalle en bochtige toegangsweg niet meer bij het bedrijf komen. Voor aan de weg moeten er heftrucks gebruikt worden om de handel te transporteren. Wij probeerden eerder een deal te sluiten door de heer Scheffers en de gemeente een deel van onze grond gratis aan te bieden om de weg te reconstrueren. Dat de weg onvoldoende is, is bevestigd door een verkeersdeskundige van de gemeente. Tot op heden is er niets gebeurd om de heer Scheffers te helpen. Daar wij eventuele

reconstructie van het glastuinbouwgebied niet in de weg willen staan, hebben wij de gemeente 440 m² grond gratis aangeboden en tevens een koopoptie op een stukje van 400 m². De resterende 240 m² mocht agrarisch blijven, maar dit zouden wij graag privé gebruiken.

De voorzitter: Mevrouw Ouwerkerk, u heeft nog een halve minuut.

Mevrouw Ouwerkerk: Niemand kan iets met dit gedeelte. Ook dit is van tafel geveegd. Heeft één van u ooit wel eens de uitspraak van de rechtbank gelezen? Dan weet u dat de rechter onze argumenten heeft aangenomen, inclusief de wettelijke afstandsbepalingen met betrekking tot nieuwe bouwwerken. De rechter stelt echter dat voor laad- en losplaatsen van vrachtwagens geen afstandsbepaling bestaat.

De voorzitter: Uw tijd is nu om, mevrouw Ouwerkerk.

Mevrouw Ouwerkerk: Kunt u zich voorstellen hoe wij ons voelen?

De heer Ouwerkerk: Mogen we nog een heel klein stukje? Het is zo'n stukje.

De voorzitter: Nee, nee.

Mevrouw Ouwerkerk: Wij vragen dan ook met klem, mede voor alle andere gedupeerden, om het handhaven tegen strijdig gebruik te stoppen en met schappelijke oplossingen te komen. Wie wil deze brief hebben?

De voorzitter: Dan hebben we nog één inspreker, de heer D. Snijders. Is hij aanwezig? Ja. Dat is het geval. Ook u heeft maximaal vier minuten. Alstublieft.

De heer Snijders: Dat gaat goed komen. Beste mensen. Ik ben Dirk-Jan Snijders, een van de acht zonen van Leen Snijders. Ik sta hier om voor onze familie op te komen. Vanaf 15 mei, toen mijn vader wethouder is geworden, staan wij als familie negatief in de aandacht. Wij lijken wel boeven. Vrienden van ons vragen: Wat is hier aan de hand? Sommige mensen kijken ons met de nek aan. We worden gezien als profiteurs. Ik snap het niet. Al achttien jaar wonen mijn ouders met hun gezin aan de Gantellaan. Wij hebben daar een glastuinbouwbedrijf met 10.000 m² glas waar al die tijd groente en bloemen zijn geteeld. Mijn vader, maar ook wij als familie, heeft dit bedrijf altijd goed onderhouden. Nu wonen wij als familie Snijders ook op het bedrijf. Ja, dat is logisch. Wie moet er anders in het huis wonen? Of moet het verhuurd worden aan Polen? Wat doen we verkeerd als familie Snijders? Is het verboden een glastuinbouwbedrijf te hebben of is het verboden om een woning te bezitten? Nee toch? We leven in een vrij land. Daarom willen wij GemeenteBelang Westland en Westland Verstandig oproepen te stoppen om de familie Snijders iedere keer te beschuldigen en geen negatieve uitlatingen in de pers en op internet te doen. Wij ervaren het als smaad en laster. Mijn opa, mijn vader en wij als kinderen zijn geboren en getogen in het Westland en willen ook als Westlander behandeld worden. Dank u namens de familie Snijders.

De voorzitter: Dank u. Ik stel voor om dit agendapunt af te sluiten.

3. VOORSTEL TOT HERSTEL BESLUITEN EN UITVOERINGSMAATREGELEN TEN AANZIEN VAN DOSSIER OMGEVINGSVERGUNNING GANTELLAAN 18A TE MONSTER

De voorzitter: We gaan over tot agendapunt 3, behandeling van het voorstel tot herstel besluiten en uitvoeringsmaatregelen ten aanzien van dossier Omgevingsvergunning Gantellaan 18a. Het verzoek is gedaan, zoals ik al zei, door de vijf partijen. Zullen we beginnen in volgorde met Westland Verstandig de eerste interventie te laten doen, gevolgd door GemeenteBelang Westland? Ik neem aan de heer Keizer. We beginnen met de heer Duijsens.

De heer Duijsens: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Laat ik allereerst vooropstellen over de insprekers, de tweede inspreker: Dit is een collegekwestie en geen kwestie om een wethouder te pakken. Westland Verstandig heeft zelfs een heel ander standpunt en wat ons betreft had deze situatie voor de wethouder niet hoeven te bestaan, want wij zeggen: stop met die handhaving, stop met die onzin, stop met dat willekeurig machtsmisbruikend handhaven, want daar komt toch niets uit. We zijn al hoeveel jaren bezig. Het heeft miljoenen gekost. We gaan nog jaren door. Het komt niet van zijn plek. Die kan niets realiseren, dus de reconstructie is er ook niet bij gebaat. Handhaving – en dat blijkt ook wel uit de tweede inspraak – veroorzaakt bij onze inwoners veel persoonlijk leed en verdriet en dat moeten we absoluut niet willen. Handhaving is ook zinloos. Dat wordt ook bevestigd door het rapport Berenschot dat we hebben laten opstellen. Dat zegt: stop met die oude gevallen. Alleen als er serieuze schaalvergrotingsplannen liggen ... en in ieder geval anders organiseren. Dat is de huidige stand van zaken. Desalniettemin wil dit college toch doorgaan op de oude voet en dat vinden wij niet goed. Wethouder Snijders leeft daar met zijn gezin nog heel lang en gelukkig zonder dat hij last heeft van de handhaving. Maar als je dan toch handhaaft, dan moet je het ook goed doen. Dat is de reden waarom we gezegd hebben: we hebben de Olsthoornranch in dit huis gehad. Dat loopt nu, daar zijn we nog lang niet uit. Dat was iets waar toch enigszins tenenkrommend de regels aan de laars werden gelapt door het college. En nu de kwestie van deze wethouder waar precies eender gebeurt. Dat is in onze ogen absoluut het faillissement van de handhaving. Dus stoppen met die handhaving. Als je het op deze wijze uitvoert, als het je even goed uitkomt, als je mensen even wilt pleasen, dan hebben we een bepaalde aanpak en voor anderen (de eerste inspreker) is er niets meer mogelijk. Het enige wat ze kunnen doen, is ontruimen, klaar. En anders zijn ze dwangsommen verschuldigd. Dat is oneerlijk en dat moeten we als politiek niet langer meer accepteren.

Dan de kwestie Snijders, want daar zitten we vandaag voor. Het is in feite een soort viertrapsraket. De eerste vraag is, en ik zou de wethouder willen vragen deze goed te noteren: hoe zit het nu feitelijk? Er zijn verschillende verklaringen. De eerste verklaring in mei, toen de wethouder bijna wethouder werd, is dat hij de exploitatie van de tuinderij enkele jaren ervoor gestaakt heeft. Dat staat in die verklaring, een paar dagen voor de installatie als wethouder. Dan een tweede verklaring. Die vindt u in het persbericht, de persverklaring. Sinds het wethouderschap van de heer Snijders, vanaf mei dit jaar, verricht hij geen werkzaamheden meer in zijn glastuinbouwbedrijf aan de Gantellaan. Dus je zou denken: toen hij wethouder werd, ging opeens de spa de schuur in. De derde lezing is, en dat zegt iedereen om de heer Snijders heen, dat er vanaf 2000 nooit is getuind. Dat huis stond toen los van de exploitatie. Sinds die tijd is die tuin verpacht aan de pachter zoals die in de openbare akte vermeld staat. Dus ik wil van de wethouder horen: waar is nu het college van uitgegaan toen het in mei tot het geweldige idee kwam om dat op een bepaalde manier op te lossen?

In ieder geval is de tweede trap van de raket: het raadslid Snijders verzwijgt – als hij eerder exploiteerde, maar dat hangt af van de feiten, maar ik ga uit van die laatste lezing en als we daar niets op horen, gaan we ervan uit dat hij daar nooit heeft getuind – het verboden gebruik als raadslid. Als wethouder biecht hij dat dan op, enkele dagen voor 15 mei, en dat biecht hij ook nog op omdat hij toevalligerwijs de portefeuille Handhaving in de maag

gesplitst heeft gekregen, omdat blijkbaar geen van de andere partijen dit wilde doen. Een kleine weeffout in de portefeuillevverdeling.

De heer Sniijders trekt zich terug uit de handhaving en de burgemeester gaat vervolgens de handhaving doen. Hij treedt niet terug als wethouder. Dat zou je ook kunnen verwachten, maar dat deed hij niet. Het probleem wordt blijkbaar opgelost. En hoe wordt het dan opgelost?

Dan kom ik bij de derde trede van de raket en dan wordt het boeiend en gaat het ook eigenlijk fout. Het college regelt, samen met de heer Sniijders, op 14 mei – dat is achteraf gereconstrueerd, want die datum heeft het – een tijdelijke vergunning voor de woningaanvraag, een tijdelijke gebruiksvergunning. Waarschijnlijk is toen ook de mogelijkheid van de optieovereenkomst besproken en is ook door het college besloten: het komt voor elkaar, wij sluiten dan ook een optieovereenkomst, want die optieovereenkomst is weer nodig om uiteindelijk die tijdelijke vergunning te krijgen. Tekenend is dat dat blijkbaar toen al gebeurde terwijl in andere gevallen hartstikke duidelijk en zeker wordt gezegd: we gaan eerst toetsen of u in aanmerking komt voor een tijdelijke vergunning en dan pas wordt de tijdelijke vergunning aangevraagd. Eerst moet je dan het optiecontract sluiten en moet je aan de voorwaarden voldoen en dan pas mag je de aanvraag indienen of heeft het ook pas zin, want anders wordt die aanvraag meteen afgewezen. Dan wordt geconstateerd, direct, dat staat ook in de akte, dat de wethouder niet onder de beleidsregels valt en ook niet voldoet aan diverse voorschriften uit die beleidsregels. Er is een aantal dwingende beleidsregels en een aantal niet-dwingende weigeringsgronden voor die vergunningen. Dan moet je naar de beleidsregels kijken en dan blijkt dat aan een zestal beleidsregels niet voldaan kan worden in dit concrete geval. In andere gevallen, en die hebben zich echt bij ons gemeld. We hebben een bepaalde groep 'De onzinnige handhaving' in Westland. Het staat bol van mensen die zeggen: ik kom voor die overeenkomst niet in aanmerking, ook niet voor die tijdelijke vergunning, want ik voldoe niet aan de criteria. In dit geval is er sprake van een afgescheiden garage-bedrijfswoning, afgescheiden van het bedrijf, weliswaar verhuurd, maar daar kom ik zo meteen op terug. Dit is een duidelijk geval en dan valt het gewoon niet onder die bedrijfsregels. Bovendien is het niet zes maanden aangeboden, is het groter dan 1000 m², de bedrijfsvoering is niet beëindigd. Het bedrijf zou dan verkocht moeten worden ten behoeve van de garage. Dat is allemaal niet gebeurd. Als de wethouder straks wil weten aan welke eisen niet voldaan wordt, kan ik die opsommen. Ook in de akte staat dat de heer Sniijders niet aan de voorwaarden kan voldoen. Dus eigenlijk zijn die beleidsregels niet van toepassing. Dat staat ook in de optieakte zoals deze later door de gemeente is gesloten. De tussenconclusie tot nu toe is dat de vergunning geweigerd had moeten worden en in andere gevallen geweigerd zou zijn. Als de wethouder geen wethouder geweest zou zijn, dan hadden we hier uiteraard niet gezeten en dan was dat niet opgegaan. In zoverre is dat bijzonder. De vierde trap van de raket is de optieovereenkomst. Als je die leest ... We hebben elf andere aktes bij het kadaster opgevraagd, drie voor 2017, de rest na 2017. Als je die aktes leest, bekruipt je helemaal het gevoel dat er hier iets niet klopt. Dit is niet goed. Straks zal de wethouder ongetwijfeld de verschillen proberen aan te geven en ook proberen te verklaren, maar de hele structuur is een andere. Alle elf andere optieovereenkomsten zijn overeenkomsten waarbij, als je je handtekening zet, je verkoopt aan een tuinder, maar je komt nooit meer vrij. Na tien jaren ben je nog steeds gebonden aan die optieovereenkomst en die gaat naar opa of naar de achterkleinkinderen. Het gaat allemaal door. In dit geval, het geval van de heer Sniijders, is het goed onderhandeld, dat moet u ook toegeven. Na tien jaar eindigt gewoon alles. Dus dan komt hij in de positie terecht waarin hij voor het wethouderschap zat. Dat klopt gewoon niet. Hij kan tussentijds de woning gewoon vrijelijk overdragen. In alle andere gevallen is dat niet mogelijk. Dat is alleen maar mogelijk met toestemming van de gemeente, met toestemming van het college en dan nog wordt de toestemming alleen verleend op het moment dat je aan een tuinder verkoopt, de woning in dit geval. Ook dat klopt niet en het is niet hetzelfde als bij andere gevallen. In het memo heeft het college het ontdekt. Er wordt gezegd: inderdaad, die beleidsregels zijn niet van toepassing, maar hier moet je naar de omstandigheden kijken. Je moet artikel 8 toepassen: onvoorziene omstandigheden en dan moet je een beetje naar het doel van de regeling kijken. Met andere woorden, er wordt gezegd: Er zijn hier bijzondere omstandigheden.

Dan vraag je je af: hoe bijzonder zijn de bijzondere omstandigheden in dit bijzondere geval van de Westlandse wethouder? Is het bijzonder dat hij wethouder is? Is het bijzonder dat hij jarenlang verzwegen heeft wat de situatie was zoals die was? Allemaal onduidelijk en ook wordt het niet duidelijk aangegeven, ook niet in het memo, maar zeker niet in de overeenkomst. In zoverre had men niet van de beleidsregels mogen afwijken. Dat doen we ook niet in andere gevallen. In dit geval wordt dit nadrukkelijk in de akte overwogen en dat moet je niet doen. Zo zijn in de totale akte tien voordelen ten opzichte van andere gevallen. Ik zal nog een voorbeeld noemen. De wethouder kan tien jaar lang gebruikmaken van het geheel. Bij anderen staat: ten hoogste tien jaar en als u tussentijds iets op uw weg ontmoet, dan moet u aanbieden et cetera, et cetera. Dat staat allemaal niet bij de wethouder en ik heb de indruk en ook de fractie heeft de indruk dat hier echt de bedoeling is: doe het nu maar zo, teken dat contract maar, er gebeurt je toch niets en over tien jaar eindigt het, anders dan anderen, bij wie de overeenkomst doorloopt. Dat vind ik echt schrijnend. Dat is echt iets waar ik straks expliciet een antwoord van de wethouder op verlang. Dat is het laatste artikel, lid 4 dat is toegevoegd. Bij de anderen zijn er maar drie leden. Hoe is dat nu verklaarbaar dat je in dit geval – als je weet dat het zo gevoelig ligt met een wethouder – deze overeenkomst sluit. Ik heb me ook afgevraagd: zou het nu een bijzondere omstandigheid zijn dat een wethouder met zijn gemeente die overeenkomst sluit? En ook dat die gemeente, lees het college van burgemeester en wethouders ook de uitvoering helemaal voor haar rekening zal nemen? Dat is toch niet goed. Ik kan het absoluut niet aan mensen buiten dit kantoor verklaren: het is nu eenmaal zo. Nee, je kunt niet uitleggen dat een wethouder in een penibele situatie zit, vervolgens een koopoptie met zijn gemeente gaan sluiten en vervolgens ook nog betrokken is bij de uitvoering daarvan. Ik kan het niet uitleggen. Dit is ook niet uit te leggen. Dit is aan niemand uit te leggen. Dit zou alleen dan uit te leggen zijn als hij een identieke overeenkomst kreeg zoals anderen, maar dat zou in dit geval niet kunnen, want die vergunning had al geweigerd moeten worden. Hij had helemaal niet voor die regeling in aanmerking mogen komen. Ik ben benieuwd wat de wethouder straks op dat punt zal aangeven. Ik wil nog wat tijd overhouden voor de tweede ronde, want ik denk dat daar toch het accent op zal liggen. Wij vinden dat deze constructie not done is, dat deze piept en kraakt, dat wij een voorbeeldfunctie hebben voor de rest van de gemeente. We zijn nu een heel slecht voorbeeld geweest. En nogmaals, het is niet persoonlijk, ik gun de heer Snijders alle ruimte daar, maar dan moeten we ook stoppen met de rest, dus ook anderen niet meer lastigvallen. Dat is de opzet van Westland Verstandig vanavond. Bedankt.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar de heer Keizer van GemeenteBelang Westland. Dat is de heer Van den Berg van GemeenteBelang Westland.

De heer Van den Berg: We hebben vandaag stuivertje gewisseld. Dank u, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Dat mag.

De heer Van den Berg: GemeenteBelang Westland is een van de vijf initiatiefnemers van het voorstel dat vanavond in deze extra vergadering van de gemeenteraad voorligt. Op sociale media heb ik gelezen en ook vanavond heb ik gehoord dat wij dat zouden doen om een karaktermoord op wethouder Snijders te plegen. Dat is natuurlijk gewoon onzin. Dat is niet waar. Ik mijn bijdrage zal ik kort, duidelijk en zakelijk ingaan op wat onze overwegingen zijn bij het voorstel dat vanavond voorligt. De heer Snijders is als burger eigenaar van een glastuinbouwbedrijf en een daarbij behorende bedrijfswoning. Het glastuinbouwbedrijf is verhuurd. Door zijn benoeming tot wethouder van Westland is de heer Snijders zeker niet langer een ondernemer in de glastuinbouw. Hij heeft zijn inschrijving bij de Kamer van Koophandel als tuinbouwbedrijf dan ook beëindigd. Op grond van deze feitelijke situatie kan de heer Snijders niet blijven wonen in de bedrijfswoning die een glastuinbouwbestemming heeft. De heer Snijders heeft hierop een Omgevingsvergunning aangevraagd om de woning in strijd met het bestemmingsplan tijdelijk te mogen blijven bewonen.

In Westland is jarenlang sprake geweest van een – laat ik het vriendelijk zeggen – soepel en coulant beleid bij strijdig gebruik van grond en opstallen in het glastuinbouwgebied. In 2015 heeft het college van burgemeester en wethouders echter besloten tot een wijziging in het beleid en Westland treedt sindsdien actief en intensief op tegen strijdig gebruik. Bij veel eigenaren en gebruikers heeft de nieuwe koers en de beleidswijziging destijds tot onbegrip geleid. Zij gaven daarbij aan dat zij bereid zijn om hun gronden en hun opstallen beschikbaar te stellen voor de ontwikkeling van de glastuinbouw van Westland en mee te werken aan de verkoop van die gronden als zij tot die tijd maar strijdig gebruik mogen voortzetten. Hoofddregel in het bestemmingsplan glastuinbouw is dat burgerbewoning niet wordt toegestaan. Het politieke sentiment is evenwel dat als iemand er nu altijd getuind en gewoond heeft, je hem daar ook zijn laatste jaren van zijn leven wilt laten zitten. Zeker als hij de herstructurering niet in de weg zit. Met dat sentiment en het onbegrip heeft het college in overleg met organisaties als LTO Glaskracht en een speciale werkgroep vanuit de raad en de commissie EFO een nieuwe handhavingsstrategie compleet met beleidsregels ontwikkeld die het mogelijk maakt dat die oude tuinder zolang als mogelijk in zijn woning kan blijven wonen. Met deze nieuwe strategie is ook in ieder geval een breed gedragen oplossing voor gevallen van strijdig gebruik ontstaan. Op grond van dit nieuwe beleid wordt ook bewerkstelligd dat gronden die voor de glastuinbouw bestemd zijn ook door de glastuinbouw gebruikt kunnen worden, zonder dat handhavend optreden noodzakelijk is. Inmiddels zijn er op basis van de strategie elf overeenkomsten gesloten en onlangs één met de heer Sniijders, de twaalfde. Bij de behandeling van de aanvraag van de heer Sniijders is door u op de eerste plaats geconcludeerd dat de nieuwe handhavingsstrategie en beleidsregels geen oplossing bieden voor zijn aanvraag, omdat hier sprake zou zijn van een unieke situatie. U verwijst daarvoor in de akte van de optieovereenkomst terloops naar het werkboek Westland. Daarmee geeft u dit document een formele status die het echter niet heeft. Of hebben wij gemist dat besloten is dat werkboek te zien als een structuurvisie voor de ontwikkeling van de glastuinbouw in Westland? Hoewel de handhavingsstrategie dus niet een oplossing in zich heeft, besluit uw college niettemin dat de aanvraag van de heer Sniijders met dezelfde beleidsuitgangspunten zal worden behandeld. De beleidsregels geven het nieuwe college die ruimte ook om in specifieke situaties, in afwijking van de strategie en de beleidsregels, te beslissen mits het college primair handelt in het belang van de ontwikkeling en modernisering van de Westlandse glastuinbouw. En in die specifieke gevallen kunt u dus niet naar de letter van de strategie en beleidsregels handelen, akkoord. Maar wij moeten er dan wel op kunnen vertrouwen dat u ten minste naar de geest ervan handelt. Ik zei het eerder: de beleidsregels zijn ontworpen om het voor die oude tuinder die jarenlang hard heeft gewerkt en gewoond in het glastuinbouwgebied mogelijk te maken daar ook zijn laatste jaren te wonen. De heer Sniijders is geen oude tuinder en behoort daarmee eigenlijk ook niet tot de doelgroep waarvoor de beleidsregels zijn geschreven. Bij uw beslissing gaat u ook voorbij aan het feit dat de voortdurende verhuur van het glastuinbouwbedrijf herstructurering mogelijk juist in de weg zit. Want waarom zou je het bedrijf verkopen als verhuur een beter rendement oplevert dan je centen op de bank? Of het belang van de ontwikkeling en de modernisering van de Westlandse glastuinbouw bij uw beslissing gebaat is, vinden wij dan ook ten minste arbitrair. Wij concluderen ook dat u uw beslissing om af te wijken van geldend beleid en regels naar eigen goeddunken hebt genomen, zonder afdoende waarborgen voor onafhankelijkheid te treffen zoals ruggenspraak met of advies van de werkgroep, de commissie EFO en/of externe adviseurs. Daarmee laadt u de schijn van partijdigheid en gelegenheidsregelgeving op u terwijl u dat juist koste wat het kost en te allen tijde moet vermijden. Mevrouw de voorzitter, het college van burgemeester en wethouders is ook afgeweken van beleidsregels terwijl de bijzondere situatie daar niet direct aanleiding toe geeft. De heer Duijsens heeft er net een heleboel genoemd, die sla ik over. De bijzondere situatie van de heer Sniijders rechtvaardigt al die afwijkingen in ieder geval niet. Ook voor deze wijzigingen op de bestaande beleidsregels hebt u geen waarborgen voor onafhankelijkheid getroffen. Er was ook hier geen ruggenspraak met of advies van werkgroep, commissie of externe deskundigen. Zoals u in uw e-mail aan de raad aanhaalt, bepaalt de Algemene wet bestuursrecht dat uw college bij de beoordeling alle omstandigheden van het geval dient te betrekken.

Het feit dat de aanvrager lid is van uw college is in de voorliggende casus een cruciale omstandigheid. Deze omstandigheid is echter niet meegewogen in de afwegingen en beslissingen die u heeft genomen waardoor u de wettelijke verplichtingen hebt verzaakt. Voor GemeenteBelang Westland ligt het voor de hand dat waar twijfel kan ontstaan over de onkreukbaarheid en onafhankelijkheid van een college van burgemeester en wethouders gekozen moet worden voor de meest veilige weg. Uw college heeft echter geen acht geslagen op dit risico en heeft naar eigen goeddunken besloten, ook al voldoet de bijzondere situatie van de aanvragen niet aan de beleidsregels, deze toch van toepassing te verklaren. Op punten van de beleidsregels hebt u vervolgens een afwijking gemaakt die in het voordeel van de aanvrager strekt. Daarmee is gelegenheidswetgeving ontstaan waarmee de handhavingsstrategie wordt ondermijnd en ook het draagvlak ervoor wordt ondergraven. GemeenteBelang Westland vindt het daarbij vooral ergerlijk dat het college met het handelen ook nog eens het beeld van bevoordeling en willekeur heeft opgeroepen. Mevrouw de voorzitter, willekeur en bevoordeling passen een bestuursorgaan niet. Daarom zijn wij een van de vijf initiatiefnemers van het voorstel dat vanavond voorligt. En tot slot moet het mij van het hart dat de krampachtige wijze waarop u ons als leden van de raad heeft geïnformeerd over de inhoud van de overeenkomst – deze ligt alleen maar vertrouwelijk ter inzage bij de griffie, terwijl de akte heel gewoon openbaar via het kadaster is te downloaden – ook voeding heeft gegeven aan onze twijfels bij een objectieve aanpak van uw college in deze casus. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Berg van GemeenteBelang Westland. Ik kijk even naar de andere leden die ook mede-verzoekers zijn geweest voor dit debat. Te beginnen bij D66, de heer Hofland. Daarna de heer Spaans van GroenLinks en dan de heer De Gier van de PvdA Westland. De heer Hofland.

De heer Hofland: Dank u wel, voorzitter. Ik denk dat het goed is dat we vanavond hier zo bijeenkomen, omdat we het hier over de situatie hebben die momenteel heel erg gevoelig ligt binnen de gemeente. De afgelopen jaren is er veel over handhaving op het gebied van glastuinbouw gesproken. Casus Olsthoorn is langsgekomen. Nu hebben we het over de casus Gantellaan. Ik zou graag willen benadrukken hoe gevoelig dit ligt. Ik denk dat we dat ook hebben kunnen horen bij de insprekers van vanavond. We hebben vele discussies gehad. Er zijn vele krantenberichten geweest over de situatie van de Gantellaan, maar ook al veel eerder over de situatie bij de Galgeweg, de Olsthoornranch. Veel vragen zijn al gesteld, maar eigenlijk is een belangrijke vraag die ik heb – die ik proef als ik beantwoordingen lees, memo's lees van het college waarin eigenlijk naar voren komt: dit is een specifieke casus, dit is een specifieke situatie en hier moeten we van beleidsregels afwijken – aan het college: Wat voor beeld roept dit op naar de buitenwereld? Of wat voor beeld denkt u dat u hiermee afwerpt? Ik ben uiteraard gedoken in de verordeningen die wij op dit gebied hebben en je hoeft eigenlijk nog geen A4'tje verder te komen om erachter te komen dat als je gaat kijken naar de weigeringscriteria er een flink aantal tussen zit waar deze situatie niet aan voldoet. Op het moment dat wij dan gaan zeggen: 'als college hebben we die bevoegdheid en stappen we hier vanaf', dan denk ik dat wij niet goed bezig zijn als gemeente van Westland voor het beeld dat we daarmee oproepen naar onze inwoners. Ik zou graag van het college willen weten: Had u hiermee niet terug moeten komen? Had u niet moeten zeggen: dit is zo'n gevoelig onderwerp, de komende jaren krijgen we nog veel meer van deze situaties? Handhaving is een enorm pittig dossier. Voorzitter, had het verzoek niet moeten zijn: met dit onderwerp komen we terug, willen we in gesprek, de regels moeten we weer onder de loep leggen? Als ik in ieder geval zo snel tot de conclusie kan komen dat er hier zo van de regels wordt afgeweken en dat we dat zelf naar eigen goeddunken gaan interpreteren, dan denk ik dat we daarmee geen goed beeld tegenover de buitenwereld laten zien. Dat is mijn meest voorname vraag. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Hofland. Dan is het woord aan de heer Spaans van GroenLinks.

De heer Spaans: Dank u, voorzitter. Mijn collega heeft net aangegeven dat beeldvorming in dit dossier van belang is. Beeldvorming, niet alleen van het college, maar van het hele bestuur in het Westland. Een wethouder die handhaving in zijn portefeuille had, ligt onder vuur in een dossier dat – en als we de bijdrage van de heer Duijsens en de bijdrage van de heer Van den Berg analyseren – op meerdere punten afwijkt van datgene dat gebruikelijk is in vergelijkbare gevallen. Dan vraag ik mij af: wie is ermee gebaat dat we nu hier op dit moment deze discussie voeren waarin de beeldvorming over dit dossier, over de handhaving eigenlijk continu strijdig is met datgene wat ik niet kan uitleggen aan de mensen in de straat? Er is een spreekwoord gelijke monniken, gelijke kappen. Dat spreekwoord gaat hier gewoon niet op. Het is aantoonbaar dat de heer Sniijders privileges heeft gekregen, voordelen heeft gekregen, in ieder geval anders behandeld en benaderd is in zijn casus dan anderen. Dat heet willekeur en dat kan niet. Zeker niet als je wethouder bent. Het spreekwoord luidt: hoge bomen vangen veel wind en dat is het tweede spreekwoord. En het derde spreekwoord dat mij voor ogen staat, is het spreekwoord dat bij mij, nadat ik het memo van het college gelezen had, uitermate sterk naar voren kwam. Dat is recht praten wat krom is. Als we daar de definitie van in het spreekwoordenboek dat ik voor groep 8-leerlingen gebruik even bekijken, dan stelt die definitie: "Door een ingewikkelde, onjuiste redenering een onzuivere situatie, daad of besluit trachten van een rechtvaardiging te voorzien." Het derde spreekwoord. Voorzitter, ik ga geen college spreekwoorden geven, maar ik wil dit stukje inleiding besluiten met twee oprechte vragen aan het college. De eerste is: Waarom krijgt wethouder Sniijders geen identieke overeenkomst zoals alle anderen? Gelijke monniken, gelijke kappen. En de tweede: Kan de heer Sniijders aantonen dat zijn dienstwoning ten minste zes maanden te koop is aangeboden als agrarische dienstwoning? Want ook dat was een voorwaarde. Tot zover in eerste termijn. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Spaans. Ik geef het woord aan de heer De Gier van de PvdA-fractie.

De heer De Gier: Dank u, voorzitter. Met de vorige vier sprekers valt er voor mij niet zoveel meer op aan te vullen. Het is voor ons duidelijk dat hier een andere lijn is gekozen. Die lijn leidt er inderdaad toe dat die koopoptie voor tien jaar is en dat het lijkt alsof de huidige situatie daarna weer hersteld wordt. Het bedrijf is op dit moment verhuurd. Volgens mij is het daardoor voor burens nauwelijks aantrekkelijk om het bedrijf te kopen. Mijn vraag is eigenlijk: tot wanneer is het bedrijf nu eigenlijk verhuurd en komt het dan binnen die tien jaar wel vrij voor een eventuele koper of zitten we hier echt alleen nog maar over een schijnconstructie te praten? Een tweede punt dat ik toch nog even wil aanhalen en de vorige sprekers hebben het ook wel gezegd. Ik denk even terug aan de afgelopen maanden waarbij de gemeenteraad, zeker de nieuwe leden van de gemeenteraad, twee sessies hebben gehad over integriteit. Daarin kwam naar voren dat je niet alleen zeker moet weten van jezelf dat je integer handelt, maar dat je ook elke schijn van belangenverstrengeling dient te voorkomen. Ik moet helaas constateren dat de schijn van belangenverstrengeling hier in ieder geval zeker aanwezig is, als er al geen sprake is van echte belangenverstrengeling.

De voorzitter: Dank u wel. Ik ga naar de CDA-fractie, de heer Eeltink.

De heer Eeltink: Voorzitter, dank u wel. We hebben tegenwoordig nog wel eens een extra raadsvergadering en mij houdt nog wel eens bezig waartoe die allemaal dienen. We zitten nu hier bij elkaar om iets te vinden van de bedrijfswoning van de heer Sniijders. Ik hoop dat achteraf blijkt dat de doelstelling is dat we met elkaar op zoek zijn naar verbeterkansen en dat we hier in een raadzaal zitten en niet in een rechtszaal. Ik hoor ook net wat uitingen waarbij ik toch het gevoel krijg dat we toch een soort invulling geven die meer lijkt op een rechtszaal dan een raadzaal. Dat zal duidelijk worden in deze vergadering. Ik kijk even terug naar waartoe we eigenlijk tot dit beleid komen. Dan kijk ik even terug naar de tuinbouwsector.

Ik heb het geluk dat ik als glastuinbouwmakelaar daar nog wel eens een laantje op en af rijd en dan op een gegeven moment ook die crisis heb zien ontstaan waardoor die hele reconstructie tot stilstand kwam en waar je op een gegeven moment wel constateerde dat iemand de leeftijd had om te stoppen of op een gegeven moment het bedrijfsperspectief ontbrak en daardoor een punt achter de tuinbouwcarrière moest zetten en vervolgens wel met de situatie te maken kreeg dat als hij daar ook daadwerkelijk de punt achter zette, hij in zijn bedrijfswoning zat en daar in strijd met de bestemming, puur volgens het boekwerkje, zijn tijd aan het uitdienen was. Toen hebben we met elkaar gezegd: dat moeten we oplossen, want zo zit de reconstructie muurvast. En dat hebben we opgelost met het instrument koopoptie. Achteraf kunnen we constateren dat die koopoptie niet zo'n bijster succesvol instrument is tot nu toe. Ik hoor getallen noemen en ik ben erg geïnteresseerd en ik hoor dat graag ook van de wethouder terug wat die getallen zijn. Ik kom in de praktijk alleen maar ondernemers tegen die zeggen: je bent echt het spoor bijster als je als eigenaar echt zo vergaand de regie uit handen geeft aan de gemeente via die koopoptieconstructie. We hebben te maken met de beginselplicht tot handhaving en de verstreckende maatschappelijke gevolgen: mensen die hun huis uit moeten, omdat ze anders in strijd met die bestemming wonen en die oplossing is geweest de koopoptie. De essentie is dat de regie in de praktijk dus uit handen moet worden gegeven. De realiteit is, wat ik net al heb aangegeven, dat eigenaren dat niet zien zitten en wat mij nu bezighoudt, is dat wij een wethouder hebben die vanaf het begin eigenlijk openheid heeft gegeven. In het begin heeft hij aangegeven: die situatie doet zich voor en ik wil daar een oplossing voor hebben. Ik zie uit de non-verbale gebaren dat anderen daar een andere mening over hebben. Daar gaan we dan dadelijk verder op inzoomen. Het feit is dat het beleid zoals dat nu wordt toegepast in de beleving van onze fractie, zoals de wethouder zegt: los dit op, ik wil voor Westland aan het werk, ik wil me hard maken voor het Westland, ik wil aan de slag en ik wil niet gehinderd worden door deze zaak, dus los het op de manier op die past bij het huidige beleid. Daarvan zeg ik: dat is eigenlijk een manier van oplossen die je zou kunnen typeren als roomser dan de paus. Ik pauzeer even, want ik merk dat dat niet helemaal aansluit bij uw geloofsrichting, maar het is wel hetgeen wat er nu aan de hand is. Waar ik naar terug wil kijken, is de begrotingsraad. Daarin – en ik heb dat bevestigd gezien van verschillende kanten – zie je een heel positieve spiraal op gang komen. We zien met elkaar dat we in een heel andere wijze nadenken over het belang van Westland. Ik hoop ook dat we hier bij elkaar zitten om vanavond met elkaar te zoeken naar de kansen om het instrument koopoptie te verbeteren en dat we hier niet met elkaar zitten om met elkaar van gedachten te wisselen in een rechtszaal. In de begrotingsraad hebben we ook heel duidelijk gezien dat het met name met het stemmen over de moties door de partijen heen ging. Of je nu coalitie was of oppositie, je zag moties die gesteund werden door de oppositie, door de coalitie, door een mengeling daarvan en dat heb ik als bijzonder positief ervaren. Ik hoop ook dat we op die manier hier met elkaar die maximale openheid betrachten om met elkaar te bekijken hoe je het instrument kan verbeteren en dat we die positieve spiraal met elkaar verder uitrollen en voorkomen dat we in de negativiteit belanden of blijven hangen. Ik denk even aan Dave van der Meer die in zijn bijdrage sprak over het schip dat de haven trachtte uit te varen en waar de enteraars met elkaar naar kijken: hoe zouden we dat schip wellicht kunnen enteren? Ik moet zeggen dat dat positief is geschetst. Met enteraars die aan boord komen, kun je nog het gesprek aangaan. Ik hoop dat we dat met elkaar hier ook gaan doen, het serieuze gesprek aangaan. Ik hoop niet dat het uiteindelijke verhaal is dat we te maken hebben met de onderzeeër die ergens in het geniep wacht op de kans om de torpedo af te vuren. We weten met elkaar wat daar het gevolg van is: Het schip gaat ten onder en dat is dan het eindresultaat van de exercitie. Wij hopen dat de positieve spiraal uit de begrotingsraad wordt doorgezet en dat we dus alleen aandacht hebben voor een overmaat aan bestuurscultuur, maar ook vooral voor de raads cultuur, de verbetering van de raads cultuur en de manier waarop we met elkaar omgaan en de kansen met elkaar gaan grijpen. Als het doel is om te komen tot een verbetering van de kansen voor het product koopoptie, dan ben ik erg benieuwd naar wat de wethouder kan melden over het aantal toepassingen.

Ik ben vooral geïnteresseerd of de wethouder ruimte ziet om in kaart te gaan brengen waar de kansen zitten om het zodanig te verbeteren dat het ook werkelijk meer zoden aan de dijk zet in het kader van de reconstructie van de glastuinbouw. Dat is hetgeen waarvoor we hier zijn.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Duijsens.

De heer Duijsens: Ik wil een vraag aan de heer Eeltink stellen.

De voorzitter: Eén vraag.

De heer Duijsens: U zegt in feite: "We gaan voor verbetering en kansen." In feite bent u dan voor het besluit dat we nu deze uitglijer even terugdraaien en laten we opnieuw kijken hoe we er verder mee omgaan. Klopt dat?

De heer Eeltink: Nee. Die samenvatting is niet correct. Ik vraag de wethouder om met ons mee de verbeterkansen in beeld te gaan brengen. Ik zie hier een besluit zonder dat ik nog de basis heb gezien op grond waarvan we constateren dat dit niet rechtmatig zou zijn toegepast. Ik vraag dus onder andere om die reden ook naar de elf casussen die genoemd worden waar dat dan totaal anders zou zijn toegepast, want mijn fractie – en ikzelf als diegene die in het veld nog wel aardig rondloopt – heeft ze niet in beeld. Ik ben dus erg benieuwd wat de wethouder daarover kan melden.

De voorzitter: Dank u wel. Ik geef het woord nog aan mevrouw Vermeer als tweede. De heer Witkamp van de LPF-fractie.

De heer Witkamp: Voor de verandering. Onze fractie kijkt met enige verbazing naar de opmaat van deze raadsvergadering, want hoewel anderen heel erg hun best doen in de eerste termijn om aan te geven dat hier geen sprake is van karaktermoord, vinden wij als fractie wel degelijk dat er sprake is van karaktermoord. Ik heb de afgelopen weken, maanden, in ieder geval genoeg gezien in de opmaat in de publicaties die gedaan zijn in de kranten en op Westlanders.nu stond een mooi voorbeeld van waarin van alles wordt geroepen, gebaseerd op insinuaties, aannames en niet gestoeld door wat ons betreft enige vorm van feitelijkheid. Dat is jammer, want daar reageren mensen namelijk direct op. Daarmee wordt een openbaar figuur in de hoek gezet zonder dat hij zich kan verdedigen en worden regels te pas en te onpas geïnterpreteerd zoals het net uitkomt. Dat is eigenlijk schandalig. Ik weet niet of dat in Limburg gangbaar is. Ik vind het voor Westland ongehoord. Het kan eigenlijk niet. Daarbij wordt er ook nog van alles geroepen. Over de twaalf kaders heeft de heer Eeltink het al gehad. Ik hoor dadelijk graag of ze er zijn en welke dat zijn. Er wordt iets geroepen over huisuitzettingen. Ik wil weten of er inderdaad al mensen uitgezet zijn in de afgelopen periode, of dat ook daadwerkelijk is gebeurd. Ik ben heel nieuwsgierig naar de uitleg van het college waar het gaat over de toepassing van de regels die nota bene in de vorige periode heel duidelijk met elkaar besproken en opgezet zijn. Waarbij wel degelijk goed is gekeken door het college wat wel kan en wat niet kan. Een van de zaken die bijvoorbeeld opviel, was al het feit dat dit omfloerst wordt door een bepaalde mate van geheimzinnigheid terwijl dat niet zo is, want op 14 mei heeft u allemaal al een brief gehad waarin aangekondigd stond wat er ging gebeuren. Dus er is geen sprake van geheimzinnigheid. Er is ook geen sprake van een verrassing als het gaat over deze casus. In de tijd dat de heer Snijders raadslid in de gemeente Monster was, is die raad destijds al achter hem gaan staan en heeft de heer Jagtenberg als toenmalig wethouder er alles aan gedaan om dat in goede banen te leiden. Sterker nog, er is toen een rechtszaak aangespannen tegen de gemeente Monster die uiteindelijk tot aan de Hoge Raad is uitgevochten. En wat bleek? Die casus werd gewoon gesteund door de Hoge Raad. En het is allemaal gewoon een heel ander verhaal. Dat is niet wat de mensen op straat horen. Die horen namelijk uw verhaal. Verdraaid, geïnsinueerd, op aannames.

Ik denk dat dat geen goede zaak is voor de raad. Ik vind het jammer dat het aantal fracties niet verder heeft gekeken dan hun neus lang is, want ik denk dat juist in deze casus er een heel zorgvuldige lijn gelopen is. Helaas is het ook nog een keer zo dat met al die gevallen in het Westland, ieder geval op zichzelf staat. Er nooit één geval gelijk. Was dat wel zo, dan had het college namelijk die bevoegdheid niet gehad om in voorkomende gevallen anders te beslissen. Om dan te zeggen: 'gelijke monniken, gelijke kappen', is wel leuk. Ik constateer namens mijn fractie ook dat de overeenkomst van de heer Snijders zwaarder is dan in normale gevallen. Hoe gaan we dat dan uitleggen aan al die mensen die nu nog voor zitten als die zwaardere regeling getroffen zou worden? In plaats van zes maanden heeft de heer Snijders zich voor tien jaar verklaard om vast te leggen. Dat is een heel bijzondere situatie. De interpretaties en de redenen waarom jullie dat allemaal hebben aangehaald, verbaast mij zeer. Ik zeg nogmaals, dit is niet zoals het op deze manier zou horen te gaan. Dus ik ben benieuwd wat het college allemaal te melden heeft en dan zullen we in tweede termijn nog eens even kijken.

De heer Van den Berg: Eén vraag voor de heer Witkamp graag. De heer Witkamp zegt dat alle Westlanders zes maanden moeten en de heer Snijders zou tien jaar moeten.

De heer Witkamp: In de beleidsregels staat gewoon zes maanden, de aanbiedoptie. Toch? Hij legt zich voor tien jaar vast.

De heer Van den Berg: Dat doen andere mensen met de optieovereenkomst ook. Zij bieden hem ook nog eens tien jaar lang aan. Niet actief.

De heer Witkamp: Maar die zes maanden ...

De heer Van den Berg: Maar die zes maanden zijn voor de heer Snijders, of in dit geval, ik wil het liever over dit geval hebben, niet van toepassing verklaard. De tien jaar die iedereen moet aanbieden, moet de heer Snijders ook. Niets zwaarders voor de heer Snijders.

De heer Witkamp: Ik zie dat heel anders.

De heer Van den Berg: Dan moet je gewoon de overeenkomst lezen.

De heer Witkamp: Nee, nee.

De heer Van den Berg: Ja, ja. Gewoon lezen.

De voorzitter: Oké. Ik denk dat de wethouder hierop terugkomt. De heer Zuyderwijk van de VVD-fractie. Ik geef u graag het woord.

De heer Zuyderwijk: Goedenavond. Dat waren heel wat betogen links en rechts. Dat is het voordeel als je in het midden zit, links, rechts. Wij houden het echter kort. We hebben heel veel vragen gehoord en we geven het college graag de gelegenheid om op al deze vragen een antwoord te geven. Wij hebben vertrouwen in de beantwoording.

De voorzitter: Ultrakort. Hartelijk dank. Dan hebben waarschijnlijk nog één spreekster, mevrouw De Zoete van de ChristenUnie/SGP-fractie.

Mevrouw De Zoete: Dank u wel, voorzitter. Ik heb iets meer woorden nodig. Het woord bestuurscultuur is al gevallen en in de afgelopen tijd is ook steeds regelmatig verziekte bestuurscultuur gevallen. Ik heb daar tegenover gezet dat ik hier in dit gremium en ook daarbuiten eigenlijk juist heel veel vriendelijkheid heb ervaren, iets anders dan een verziekte bestuurscultuur. Aan de andere kant heb ik ook wel gemerkt dat er mensen moeten zijn die een januskop hebben met twee gezichten: de ene met een vriendelijke glimlach en de andere met een valse grijns. Die valse grijns verbind ik dan bijvoorbeeld aan het lekken uit

vergaderingen die wettelijk onder geheimhouding vallen. Dat heeft niets te maken met je inspannen voor Westlanders, maar het is gewoon ziek. Wat er vanavond aan de orde is, is iets anders. Daar zie ik twee mogelijkheden. Aan de ene kant oprechte zorg om eerlijke toepassing van de regels. Ik heb daar mensen over gehoord. Het zou ook kunnen zijn dat dit alleen maar het aangrijpen van een mogelijkheid is om het college aan te vallen. De verdraaiing van feiten en de beschadiging van mensen wordt dan niet geschuwd. Tegelijk realiseer ik me dat het verheugend is dat als dat laatste het geval zou zijn – wat blijkbaar iedereen ontkent, dus dat zou heel fijn zijn – maar als het toch het geval zou zijn, dan is het wel heel mooi dat dit nu per se de reden moet zijn om het college aan te vallen en dat er blijkbaar geen belangrijker inhoudelijke dingen zijn. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Hiermee zijn we aan het eind gekomen van de eerste termijn van de zijde van de raad. Veel kleurige inbreng. Ik kan niet anders zeggen dan dat. Ik kijk naar de wethouder. Is zij klaar voor de eerste reacties?

Wethouder Gardien: Jazeker.

De voorzitter: Ik geef u graag het woord. Wethouder Gardien.

Wethouder Gardien: Ja. Dank u wel, voorzitter. Laten we bij het begin beginnen. Er is kennelijk nogal wat onbegrip bij enkele fracties over de woonsituatie van wethouder Snijders en de oplossing die is gevonden. Ik ga trachten dat onbegrip weg te nemen. We beginnen bij het begin. Dat is de brief van 14 mei 2018. Het college, in spe toe nog, had bedacht dat het zichzelf langs een behoorlijk strenge lat wilde leggen met betrekking tot integriteit. Als eerste college van Westland, als een van de weinige colleges van Nederland. Het heeft zelfs het landelijk nieuws gehaald. Daarvoor is een viertal maatregelen genoemd dat het college belangrijk vond om uw raad ervan te vergewissen dat deze te maken heeft met een integer college. U kunt dat allen nog eens nalezen in de brief van 14 mei. Van iedere wethouder zijn mogelijke integriteitsrisico's in beeld gebracht, zo ook van wethouder Snijders. Op pagina 2 van de bewuste brief is aangegeven wat de situatie van wethouder Snijders is en hoe het college denkt daarmee om te gaan. Dat staat er klip en klaar. Ik citeer even uit die brief: "De heer Snijders heeft zijn tuinbouwbedrijf gestaakt en er werd een omgevingsvergunning aangevraagd voor een tijdelijke afwijking van het bestemmingsplan. De gemeente Westland krijgt een recht op koop van het tuinbouwbedrijf tegen een marktconforme prijs" et cetera. Dus alles staat daar. Deze beheersmaatregelen stroken met de handhavingsstrategie strijdig gebruik duurzaam glastuinbouwgebied waartoe het college van burgemeester en wethouders in 2017 heeft besloten. Dus bij brief van 14 mei 2018 is de hele raad op de hoogte gebracht van de situatie zoals die speelde.

De heer Duijsens: Mevrouw de voorzitter, bij interruptie?

Wethouder Gardien: Ik zou graag mijn verhaal af willen maken.

De voorzitter: Ik denk dat het goed is als de wethouder even op gang kan komen. De wethouder.

Wethouder Gardien: Het doel was dus om een tijdelijke Omgevingsvergunning te verstrekken. Daarvoor moesten we kijken waar die op geënt kon zijn. Er is een beleidsregel strijdige bewoning. Een beleidsregel die op 31 januari 2017 is vastgesteld door het college. Het betreft de beleidsregel strijdig gebruik agrarische dienstwoning Westland 2017. Die beleidsregel is eigenlijk niet specifiek gemaakt voor een groot aantal situaties. De beleidsregel is gemaakt voor mensen die gestopt zijn met hun tuinbouwbedrijf of van wie het tuinbouwbedrijf is verkocht en die nog in een agrarische dienstwoning zijn blijven wonen. De situatie van de heer Snijders was anders. De heer Snijders heeft totdat hij wethouder werd werkzaamheden verricht voor het tuinbouwbedrijf. Dus totdat hij wethouder werd – daarmee is de vraag van Westland Verstandig ook meteen beantwoord, die naar de feitelijke situatie

vraagt – was er geen sprake van strijdige bewoning. In 2005 is de zaak tot aan de hoogste rechter uitgevochten. De Raad van State heeft dat bepaald. De heer Sniijders verrichte werkzaamheden voor het bedrijf en was op grond daarvan gerechtigd om in de woning te wonen. Omdat het college zichzelf streng beoordeelde en zei: “We staan eigenlijk geen enkele nevenfunctie toe”, moest hij zich laten uitschrijven en kon hij geen werkzaamheden meer voor dat tuinbouwbedrijf verrichten. En op dat moment woonde de heer Sniijders strijdig. Dat had niet gehoeven als het college andere regels had gehanteerd. Dat is wel gebeurd, dus de situatie moet worden opgelost want een wethouder die strijdig woont, kan uiteraard niet. Dat is het hele college van harte met u eens. We hebben gekeken naar de beleidsregel. Het college had ervoor kunnen kiezen om voor soortgelijke situaties waar er in het Westland tweehonderd van zijn nieuwe beleidsregels te maken. Dat had een lange tijd geduurd en daarmee had je het voor al die tweehonderd gevallen kunnen regelen. Van die tweehonderd situaties is overigens niet één situatie bekend van mensen die het college hebben verzocht om een tijdelijke vergunning in combinatie met een koopoptie. Ze zijn bij de gemeente niet bekend. Dat konden we bij de heer Sniijders natuurlijk niet laten gebeuren. We konden eigenlijk ook niet wachten op nieuwe beleidsregels, want dat kost natuurlijk een hele tijd voordat die beleidsregels gemaakt zijn en in werking zijn getreden. Dus heeft het college gekeken naar de beleidsregel die er wel is en of die ruimte biedt. Die beleidsregel is een heel strenge. Eigenlijk is dat hele strenge regime dat we niet hadden hoeven toepassen op de situatie Sniijders wel toegepast op de situatie Sniijders. De beleidsregel zelf geeft het college daarvoor de mogelijkheid, want de beleidsregel kent een zogenaamde hardheidsclausule. Het is jammer dat in al die persuitingen en in al die stoere taal in de krant niet één keer die hardheidsclausule is genoemd. Dat is nu net de clausule die je kunt gebruiken als zich een situatie voordoet waar de beleidsregel niet een-op-een op ziet. Als je dan kijkt naar die hardheidsclausule uit die beleidsregel, dan staat daar in – ik zal hem even citeren voor degenen die hem niet voor de neus hebben: “Onvoorziene omstandigheden. In gevallen waarin deze beleidsregels niet voorzien, beslist het college op basis van specifieke omstandigheden van het geval en met inachtneming van het bepaalde in artikel 3.” En dan gaan we even terug naar artikel 3. Daar staat in dat “bij de toepassing van deze beleidsregel het college primair handelt in het belang en ontwikkeling van de modernisering van de Westlandse glastuinbouw”. En dat is exact wat het college heeft gedaan. De heer Sniijders is de mogelijkheid geboden om tien jaar lang in de woning te blijven wonen onder zeer strenge voorwaarden: Hij moet de woning verkopen in het geval er interesse is in verband met de herstructurering en dan is hij verplicht om de woning en het glastuinbouwbedrijf te verkopen. Die optie van die zes maanden is gemaakt voor de situatie waarin er sprake is van een enkele bedrijfswoning die strijdig wordt verwoond en niet van een tuin die verhuurd is. Het zou compleet onzinnig zijn om dat in deze situatie toe te passen, want de tuin is verhuurd. En dan zou een tuinder dus niet eens zijn teelt af kunnen maken en binnen zes maanden van die tuin af moeten. Nu is het zo dat de tuin en de woning tien jaar lang in de verkoop staan. De heer Sniijders – en dat is meteen het antwoord op de vraag die de PvdA stelde – moet zijn woning en het bedrijf verkopen op het moment dat er interesse is vanuit de herstructurering. Bovendien is het ook nog zo dat er in 2014 interesse is geweest van de buurman in het kader van de herstructurering om de tuin te kopen. Er zijn destijds onderhandelingen geweest met de gebiedsbemiddelaar en uiteindelijk is de buurman afgehaakt. Toen heeft de heer Sniijders aangegeven mee te willen werken aan herstructurering, zijn woning te willen verlaten en de tuin te willen verkopen. Dus die tuin is wel degelijk aangeboden geweest in het kader van de herstructurering. Even kijken wat ik hier verder nog over kan zeggen. De koopoptie heb ik net al genoemd. Het is ook nog zo dat als de heer Sniijders of de familie Sniijders de koopoptie niet zou naleven of niet via een kettingbeding bij eventuele verkoop de koopoptie zou overdoen, hij dan een boete verbeurt van € 250.000,00. Om dan nog te spreken van bevooroordeelings, moet je maar lef hebben. Dus het is een atypische situatie. Dan zou ik nog even in willen gaan op dat er sprake zou zijn van een verschillende maatstaf ten opzichte van die andere koopopties die verstrekt zijn. Er zijn in totaal twaalf koopopties verstrekt. Het beleid dat het vorige college heeft vastgesteld en waar dit college op doorgaat en in samenspraak met de vorige gemeenteraad tot stand is gekomen, dateert van 31 januari 2017.

Het college heeft niets anders gedaan dan deze situatie langs de lat van die beleidsregels leggen. Niets meer, maar ook niets minder. Van die twaalf koopopties zijn er vijf situaties die zijn afgesloten voordat deze beleidsregel van toepassing werd, dus daar ziet deze beleidsregel überhaupt niet op, want die beleidsregel was er nog helemaal niet. Drie van de twaalf koopopties zijn verstrekt om een tijdelijke omgevingsvergunning te kunnen verlenen, maar geen van die drie ziet op een situatie waarin er nog een tuin is die verhuurd wordt. Dus geen van die situaties is gelijk. Er zijn wel tweehonderd vergelijkbare situaties in Westland. Geen van die mensen heeft een aanvraag ingediend. Dat snap ik ook wel, want dat is zo'n strenge regeling dat mensen er toch een beetje van terug schrikken.

Dan wil ik de heer Duisens graag nog even wijzen op het stuk wat hij zelf op zijn website heeft staan omtrent deze koopoptie. U heeft daar een soort van annotatie geschreven naar aanleiding van de beleidsregels. Ik citeer: "Deze regeling is natuurlijk hoogst link voor de woningeigenaren. Niet alleen als de directe of indirecte buurman de woning wil verwerven, moet deze aan de gemeente of een derde geleverd worden. Ook als woning nodig is voor uitplaatsing elders in een heel ander tuinbouwgebied, moet deze overgedragen worden voor de grondwaarde van maximaal € 40,00 per vierkante meter minus sloopkosten, bodemsaneringskosten en overdrachtskosten. En dat levert dus niets op. De belangen van de woningeigenaar worden volledig weggecijferd en dat ten gunste van de koper, zijnde de gemeente of een derde." Einde citaat. En dan is de conclusie, en daar wil ik ook nog even uit citeren: "De regeling voor de bedrijfswoningen voldoet niet en een koopoptie moet niet gegeven worden." Einde citaat. Dan is het uitermate vreemd om in diverse persverklaringen een totaal ander geluid van u te horen. U zegt – ik citeer even uit het AD van 25 oktober 2018 –: "Op deze manier adviseer ik iedereen met vergelijkbare problemen om wethouder te worden." Ik heb u net verteld dat er tweehonderd vergelijkbare gevallen zijn. Als zij allemaal wethouder zouden moeten worden, dan voorzie ik dat het college in korte tijd wel heel erg uitbreidt en dat lijkt me ook niet echt de bedoeling. Het is wellicht handiger voor die tweehonderd mensen om ook gewoon eenzelfde vergunning aan te vragen met koopoptie. Dan zullen zij op precies dezelfde manier beoordeeld en behandeld worden als de heer Snijders. In hetzelfde artikel zegt de heer Keizer dat het college flink liegt en dan verwijst hij naar de verklaring van het college van 23 oktober. Laten we het maar afpellen, we zijn er nu toch. Ik zou graag van de heer Keizer willen horen waarover het college dan in die verklaring van 23 oktober zo liegt. Daar wilde ik het in eerste termijn even bij laten.

De voorzitter: Dank u wel. Ik dacht dat de heer Duisens nog een vraag had. Dat zou nu kunnen.

De heer Duisens: Ik ben er niet tevreden over dat de wethouder die laatste citaten aangeeft. Wat u zegt, is toch verschrikkelijke flauwekul en wel om de volgende reden. In deze akte staat dat de heer Snijders moet aanbieden: de tuin en de woning. In het bekende boek staat dat de woning gesloopt moet worden. Dus iemand die de woning koopt, moet deze vervolgens slopen en de tuin kan hij dan slopen tegen sloopwaarde. Dat is toch iets heel anders dan wat in de beleidsregels te boek staat en waar ik toen van uitgegaan ben. Zo maak je de regeling aantrekkelijk. Je maakt ook de regeling aantrekkelijk, omdat die na tien jaar gewoon vervalt. Dan maak je hem ook aantrekkelijk. Je maakt hem ook aantrekkelijk als je tussentijds gewoon die woning kunt verkopen, weliswaar met handhaving van het beding, maar het eindigt toch na tien jaar, dus daar heb je niet zoveel moeite mee. U geeft van alles gewoon een lachwekkende voorstelling van zaken. Bij de koopoptie zit het grote probleem. De inhoud hiervan is gewoon afwijkend van die elf of twaalf overeenkomsten die we al hebben en ook van de modelovereenkomst en ook met datgene wat ambtenaren aan mensen die wel voor die koopoptie in aanmerking willen komen, hebben aangegeven. U moet zich aan de beleidsregels houden en anders bent u klaar. Wilt u, wethouder – en daar word ik echt enigszins boos over – nu als feit hier doen gelden dat de heer Snijders tot en met 14 mei geheel of gedeeltelijk tuinder was? Wilt u dat gaan volhouden? Ik word door alle burens benaderd die met liefde alle verklaringen willen afgeven dat die tuin vanaf 2000 gewoon is verpacht aan de huidige pachter zoals nog in de akte staat vermeld.

Ik heb altijd geleerd dat als je wat pacht, je als eigenaar niets meer op je tuin moet gaan doen, want die pachter heeft het exclusieve recht van die tuin. Dus de vraag is waar u dat feit op baseert en of u zover durft te gaan dat u in strijd met de waarheid ... en iedereen weet hoe het zit en ik weet het zelf ook uit andere dingen ... Waarom doet u dat nu? Waarom maakt u de zaak spannender dan die is? De vraag is: sinds wanneer is die tuin – de vraag is ook wel eerder gesteld, u gaat niet op die vragen in – verpacht aan de heer A. van der Hout die in de openbare akte staat? Sinds wanneer? U kent de Pachtwet of u kent de Pachtwet niet, maar de Pachtwet – de heer Eeltink kent deze ongetwijfeld wel – is een heel gevaarlijk instituut. Als je het eenmaal in pacht hebt gegeven, kom je nooit meer van die pachter af. Dus wat voor soort pacht is het? Is het geliberaliseerde pacht? Is het echte pacht? Dat wil ik allemaal van u weten. Anders is de hele koopoptie een wassen neus, want die pachter gaat er nooit af en dat weet het college, moet het college weten, moet de heer Snijders ook weten, want waarop is die hele akte gebaseerd. U zegt nog, 14 mei handhaving: de raad wist van alles. Ja, wat wisten we? Het is op het laatste moment opgebiecht, letterlijk en figuurlijk, want men kon niet anders, want stel dat die wethouder zou zeggen handhaving, dan hadden we hem best wel enigszins gefileerd in dit huis op het moment dat we erachter gekomen waren, dus het moest wel. Maar er zou ook gehandeld worden volgens de beleidsregels en dat doet u vervolgens niet. Nee, u gaat daar vervolgens helemaal van afwijken. Dan zegt u: wat een domme raadsleden, die domme fracties, die hadden moeten voorzien dat het onvoorziene omstandigheden waren die wij bedoelden. Kunt u één letter in de koopakte aanwijzen waar dat in staat? Er staat gewoon in: jammer mijnheer Snijders, u valt niet onder die beleidsregels en we hebben maar wat apart zitten te bedenken. Vervolgens zegt u: het is een hardheidsclausule. Het is geen hardheidsclausule, mevrouw de wethouder. Nee, het zijn onvoorziene omstandigheden. Wat zijn de omstandigheden die we niet voorzien hebben? Het is gewoon een afgesplitste bedrijfswoning, afgesplitst van het tuinbouwbedrijf dat door een derde wordt geëxploiteerd. We hebben werkgroepen gehad. Daarin hebben we geen besluiten genomen uiteraard. De opties hebben we allemaal besproken bij verkoop. En er stond verkoop/verhuur, want er was geen onderscheid. Je krijgt die tuin nooit meer bij dat huis gedurende enige tijd, want die pachter zit erin. In mijn ogen mag je zeggen en ik zeg het wel: U kletst maar wat. U probeert recht te praten wat krom is en dat siert u zeker niet, want het deugt gewoon in principe niet. Ik wil van u antwoorden hebben waarom u vindt dat van die beleidsregels kon worden afgeweken op een tiental punten. Ik wil van u weten waarom in deze optieovereenkomst tien wel degelijk voordelige punten voor de heer Snijders geregeld zijn ten opzichte van de andere overeenkomst, ten opzichte van de modelovereenkomst, ten opzichte van datgene dat uw ambtenaren aan mensen voorhouden die – zoals de heer Eeltink zegt – belangstelling hebben voor een optie. Maar zij haken af, want zij krijgen die modelovereenkomst en daarin wordt gezegd: geen millimeter wordt eraan veranderd. Het verhaal dat u vertelt, klopt niet. Op zich vind ik dat vrij overdreven gedaan wordt in deze raadzaal over wat we vanavond aan het doen zijn. We willen alleen de houding, datgene wat het college gedaan heeft, aan de kaak stellen. Daar is niets fout aan. Onze burgers buiten dit gemeentehuis hebben er gewoon recht op dat we die duidelijkheid krijgen. De burgemeester heeft ook terecht in het interview gezegd: wij willen dat er niets aan de hand is. Ik sta te popelen om die duidelijkheid te geven. Geef die duidelijkheid dan ook. Ga het niet nog ingewikkelder maken, want dat doet u met uw antwoorden, nog daargelaten dat u – maar dat is gebruikelijk in dit huis – nauwelijks antwoord geeft op de problemen die er in dit dossier zijn.

De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk of er nog andere vragen zijn. De heer Eeltink.

De heer Eeltink: Bedankt voor de beantwoording door de wethouder, met name ook over die aantallen. Het is wel goed voor de beeldvorming om te zien dat er van die twaalf dus vijf voor de beleidsregel waren en dat we effectief hebben gezien dat er drie een tijdelijke omgevingsvergunning hebben en in feite voor een situatie die niet vergelijkbaar is en dat we die tweehonderd nog hebben waar we met elkaar een oplossing voor zoeken.

Ik moet bekennen dat ik geen frequent bezoeker ben van de website van Westland Verstandig, maar ik begin nu wel als daar anderen en met name kwekers naar kijken, een beetje een indruk te krijgen waarom het mij niet lukt om die koopoptie te slijten.

De voorzitter: Een vraag en een opmerking. Ik geef het woord aan de wethouder, nog in de eerste termijn.

De heer Van den Berg: Ik heb ook nog een vraagje.

De voorzitter: Een navraag. De heer Van den Berg.

De heer Van den Berg: U begint uw antwoord met dat u de lat hoog legt wat betreft integriteit. Dan neem ik aan dat u ook waarborgen heeft getroffen – omdat hier de aanvrager een lid van uw college is – dat uw onafhankelijkheid niet ter discussie gesteld kan worden zoals we vanavond doen.

De voorzitter: Akkoord. Ik kijk nog maar even rond. Ik wil niemand overslaan. Eerste termijn nog steeds. Niemand? Wethouder Gardien.

Wethouder Gardien: Even ingaan op datgene wat de heer Duijsens zegt. Ja, er is inderdaad gebruikgemaakt van een modelovereenkomst. Het woord zegt het al, het is een model. Als er een projectontwikkelaar is die een rijtje van twaalf woningen verkoopt, dan gebruikt hij waarschijnlijk een modelkoopovereenkomst, maar ze zullen alle twaalf inhoudelijk verschillen. En zo is het ook met dit model, want een model wordt altijd toegepast op de specifieke situatie. Daar is het een model voor. Even over de huur van het bedrijf. Het bedrijf is verhuurd. De tuin is verhuurd. En dat was ook al zo toen de heer Snijders nog raadslid was. Alleen was toen het geval dat de familie Snijders gemiddeld twee dagen per week werkzaamheden verrichtte ten behoeve van dat tuinbouwbedrijf. Dan mag je dus in die woning wonen. Zo simpel is het. Daar heeft de Raad van State al een uitspraak over gedaan. Dus de heer Snijders hoefde niets te melden als raadslid, want er was helemaal niets te melden als raadslid. Het probleem ontstond pas op het moment dat de heer Snijders wethouder werd. En dat de regeling niet sec van toepassing was, heb ik u uitgelegd, dat ga ik niet herhalen. Het college heeft wel gemeend om de regels die heel streng zijn ook op deze situatie toe te passen. Dat had het college niet hoeven doen. De heer Snijders is eigenlijk strenger aangepakt dan al die tweehonderd andere gevallen die de koopoptie niet aangevraagd hebben.

De heer Duijsens: Weet u wanneer die pachtovereenkomst is aangegaan? Ik weet het wel. Weet u wanneer de pachtovereenkomst met A. van der Hout tot stand is gekomen? En in de tweede plaats zegt u: we hadden niets hoeven doen. Er moest per se een tijdelijke vergunning komen voor tien jaar. Omdat je wethouder bent, klinkt een beetje slordig als je woont waar je niet mag wonen. Daar is toch een mouw aan gepast door het college? Laten we elkaar nu even allemaal goed aankijken. Op het moment dat u als college heeft gezegd: hij heeft het nu opgebiecht, hij moet handhaven. Misschien als hij geen handhaving gehad had, was het niet opgevallen, want niet iedereen is zo ad rem om bepaalde dingen aanhangig te maken. Maar hij had toevallig wel handhaving, dus dat ging niet. U moest met de billen bloot. Er moest een tijdelijke vergunning komen. Het moest allemaal formeel afgedicht worden. En nu zegt u: het was allemaal niet nodig geweest. Hij had er ook gewoon kunnen blijven zitten. Ik behoed ons ervoor, voor de buitenwacht, als u dan nog ooit ergens zou optreden.

De voorzitter: De wethouder.

Wethouder Gardien: Ik heb u in eerste termijn al verteld dat het college ervoor heeft gekozen dat er geen nevenactiviteiten getolereerd worden door dit college. Dat had het college niet hoeven doen. Als het college had besloten dat wethouders best nog een nevenactiviteit hadden mogen hebben, dan had de heer Snijders gewoon werkzaamheden voor het tuinbouwbedrijf kunnen blijven doen. Dan was er helemaal geen sprake geweest van een strijdige situatie. U gaat daar volledig aan voorbij. U gaat er ook aan voorbij dat er sprake is van een huur van de tuin al vele jaren. Maar dat die huur dus ook onder die koopoptie valt. Dus als er een koper komt, dan moet die huurder dus vertrekken binnen een bepaalde termijn. Dat staat klip en klaar in de koopoptie.

De heer Duijsens: Die vertrekt niet. U kent de Pachtwet toch? Ik weet wanneer die pacht is afgesloten. Dat kun je ook bij de Grondkamer opvragen. Het is allemaal openbaar.

Wethouder Gardien: Wij weten wat er in de koop ...

De heer Duijsens: Dat weet u niet blijkbaar. En ik ga het u ook niet vertellen. Dat weet u blijkbaar niet. Op een bepaald moment toen die pachter kwam ... Dan kunt u zeggen: er werden nog twee dagen groene vingertjes in die tuin gedaan. Nee, er is precies bekend wat er op die tuin werd gekweekt werd, wanneer dat afgevoerd werd, door wie dat werd afgevoerd. Ik kan u zeggen dat dat niet de wethouder was.

Wethouder Gardien: Wij weten wat we in de koopoptie gezet hebben en hoe we omgegaan zijn met de beleidsregels en daar heb ik u uitgebreid antwoord op gegeven.

De voorzitter: Mijnheer Duijsens, de microfoons doen het heel goed vandaag. Dus we hoeven niet extra aan te zetten. Het tettert een beetje in de oren. Wethouder, hebben we hiermee de beantwoording gehad?

Wethouder Gardien: Er staat nog een vraag open van de heer Van den Berg. Hij vraagt welke waarborgen er zijn getroffen om dit zo te doen. De waarborgen die getroffen zijn, is dat het uiteraard ambtelijk behandeld wordt zoals bij iedere aanvraag en dat de heer Snijders geen enkele bemoeienis mocht hebben, ook niet tijdens de vergadering aanwezig mocht zijn met de besluitvorming hieromtrent.

De voorzitter: Akkoord. Dan zijn we hiermee aan het einde gekomen van de eerste termijn van de zijde van het college. Wenst u een tweede termijn?

De heer Duijsens: Een korte schorsing.

De voorzitter: Een korte schorsing. En wat houdt kort in? Vijf minuten? Tien minuten? Tien minuten. Oké. Zullen we half tien terug zijn? Iets meer nog? Ik schors de vergadering tot half tien.

De voorzitter: Ik heropen onze vergadering. Ik kijk naar de heer Duijsens die gevraagd heeft om een korte schorsing. Ik geef hem het woord. De heer Duijsens.

De heer Duijsens: U kunt tot de tweede ronde overgaan. De tweede ronde graag.

De voorzitter: Wat zegt u?

De heer Duijsens: De tweede ronde.

De voorzitter: Dan gaan we nu meteen de tweede ronde in. Ik geef u het woord, want dan bent u ook weer aan de beurt. Alstublieft.

De heer Duijsens: Dank u wel. Even voor de volledigheid, het gaat ons helemaal niet om wethouder Snijders. Het gaat ons om het collegebeleid en het gaat ons om de andere inwoners van Westland die wel ontzettende en veel meer last hebben van de handhaving dan in dit geval. Dat wil ik een nog een keer benadrukken. Ik vind de reactie van het college ronduit verdrietig. Ook voor een aantal partijen vind ik het verdrietig. Het voorstel is nu net bedoeld om terug te keren naar de situatie nul, om dan in goed overleg tot een bepaalde oplossing te komen die ook beter past bij de handhaving van anderen, eventueel ook het handhaven van anderen aan te passen. Dat is het doel van het voorstel. Het doel is helemaal niet om allerlei lekkend gedoe ter sprake te brengen, om allemaal leugenachtige raadsleden door het college beschuldigd te krijgen. Daar gaat het allemaal niet om. Nogmaals, het gaat enkel om de eerlijkheid, de fairheid, om de redelijkheid, om datgene wat wij als bestuur moeten doen, namelijk iedereen gelijk behandelen. En handhaving is nu eenmaal een niet populair middel. Het draagvlak onder de inwoners hierover is vrij miniem, moet ik zeggen. En dan moet je niet op deze wijze handelen. En vanavond is bedoeld om op die dwaling van de zijde van het college terug te keren en ik doe nogmaals het beroep op het college om dat te doen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk naar de heer Van den Berg, GemeenteBelang Westland.

De heer Van den Berg: Heel kort, mevrouw de voorzitter. En ik verval in herhaling. De wethouder is begonnen met te vertellen dat de lat van integriteit bij dit college hoog ligt. U heeft deze beslissing allemaal zelfstandig genomen. En ik heb u in mijn bijdrage gevraagd, en ik vraag het nu nog een keer: waarom heeft het college niet overwogen om bijvoorbeeld met de werkgroep Herstructurering te overleggen, met een werkgroep EFO, met bestuur, met derden? Ik begrijp dat u het alleen met ambtenaren hebt gedaan, maar daarmee wekt u schijn van belangenverstrengeling en u wekt de schijn op van willekeur. En ik vind dat een college dat koste wat het kost moet vermijden. Daarnaast heeft de wethouder wat vragen gesteld aan mijn collega Remmert Keizer en die gaat hij zelf beantwoorden. Als dat mag?

De voorzitter: Zeker. Als de voorzitter de heer Keizer daartoe het woord geeft en dat doe ik graag. De heer Keizer.

De heer Keizer: Dank u wel, voorzitter. Ik wil graag reageren op de vraag die de wethouder heeft gesteld over een uitlating die ik heb gedaan in de media. Die heb ik gebaseerd op de verklaring die het college heeft uitgegeven over een opmerking dat de heer Snijders vanaf mei geen werkzaamheden meer verricht in zijn glastuinbouwbedrijf. Ik heb die gebaseerd op basis van het feit dat bij de geloofsbrieven 2016, 2014 en 2018 de activiteiten van tuinbouwagrariër nooit zijn opgegeven. Als hij dit had gedaan, had dit daar opgegeven moeten worden. Je moet er dan ook een inkomen uit verdienen. Er staat een bezoldiging tegenover. Als je de inschrijving nakijkt, dan is het een eenmanszaak, dus deze had daarop moeten staan. Als dat niet zo is, dan is er in het verleden een andere fout gemaakt. Dat is een. De heer Eeltink had het zojuist nog even over het samenwerken en hadden we dat niet anders ... en heeft een aantal andere zaken geroepen. Mijnheer Eeltink, bent u met ons van mening dat bij de constatering dat er een probleem was bij de afgifte van deze vergunning het niet beter was geweest dat het college richting de raad was gekomen om weer met de werkgroep in gesprek gaan om dat met elkaar dan op te lossen, om daartoe te komen?

De heer Eeltink: Ik hoor dat de fractie aan de overzijde ervoor pleit om dingen terug te brengen in de raad en ga zo door. Ik constateer dat we met elkaar raadsbreed kaders hebben vastgesteld en die staan in de notities. Daarin staan de hardheidsclausule. Daar staan ook de normen en het artikel 3 waarin staat dat we het doel van de glastuinbouwreconstructie in het oog houden, dus ik zie de noodzaak niet. Ik denk dat het college – als ik dit zo heb beluisterd – op juiste wijze invulling heeft gegeven aan de ruimte die de raad daaraan eerder heeft gegeven.

De heer Keizer: Wij zien dat anders. Juist waar het gaat over het openbaar bestuur denk ik dat het beter was geweest als we dat met elkaar hadden gedaan. Maar daar verschillen we dan over van mening. Dat was het in reactie op de vraag die de wethouder mij gesteld heeft. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Keizer. Dan kijk ik naar de heer Hofland D66, tweede termijn.

De heer Hofland: Ja, dank u wel, voorzitter. Even los van de vragen en alles. Er ligt hier een voorstel voor. Ik heb nog heel weinig gehoord over dat voorstel. Als ik naar dat voorstel kijk, dan gaat dat maar voor een gedeelte over hetgeen we vanavond hebben besproken. Ik zou nog aan het college, maar ook aan andere fracties vanavond die ik er nog niet over heb gehoord, willen vragen. Het voorstel dat er ligt, is volgens mij een prima voorstel en dat we gewoon zeggen: trek dat even tijdelijk in. Ga nu eens even kijken met zijn allen hoe dit in elkaar zit, want daar verschillen we over van mening. Ik denk dat dat het understatement van de avond is. En ga dan met zijn allen kijken, misschien zoals de heer Van den Berg suggereert, in de commissie EFO of in de werkgroep Herstructurering: hoe gaan we hier nu mee om? Ik voorzie in een ander geval, als we dit niet gaan doen, ons niet aan onze eigen regels houden, dat we hier vanavond zitten, maar dat we binnen nu en voordat we weer verkiezingen hebben nog verschillende keren casussen gaan krijgen waarin we dit onderwerp handhaving langs gaan krijgen en dat we er gedoe mee hebben en dat wil ik voorkomen.

De voorzitter: Dank u wel. Dan kijk ik naar de heer Spaans GroenLinks.

De heer Spaans: Even voortbordurend op datgene wat mijn collega van D66 net naar voren brengt. Ik zou het eigenlijk een beetje willen concretiseren. Er is aantal fracties dat hier de hele avond doodstil koffie heeft zitten drinken. Ik zou aan de fractie van de VVD, aan de heer Zuyderwijk willen vragen: ons voorstel, het voorstel dat de oppositie nu naar voren heeft gebracht, is – en nu gebruik ik maar even mijn eigen woorden – toch duidelijk een sympathiek voorstel. Het beschadigt niemand. Dat is ook zeker niet de intentie. En zeker niet van mij en van mijn partij. Terug naar nul en die nul kan nog ingevuld worden naar EFO of naar Herstructurering. Het is net al genoemd. Wat vindt u daarvan, mijnheer Zuyderwijk? Waarom kan dat niet? Waarom kunnen we dat niet met elkaar als raad, helemaal in het betoog van de heer Eeltink, voortbordurend op die chemie die er bij de afgelopen begrotingsbehandeling was, mijnheer Eeltink? Waarom kunnen we dat dan niet samen doen? Waarom is dat nu ineens dichtgegooid? Omdat er afspraken zijn gemaakt? Waarom kunnen we nu niet terug naar nul om dat met elkaar gewoon weer op te werken? Wat is daar nu zo vreselijk aan? Waar zit dan die karaktermoord? Wat is dan dat spookbeeld? Ik kan het niet ontdekken.

De voorzitter: Zijn dat uw twee vragen?

De heer Spaans: Dat zijn er drie heb ik geteld.

De voorzitter: Maar aan twee personen. We beginnen bij de heer Zuyderwijk voor de beantwoording en dan de heer Eeltink. De heer Zuyderwijk van de VVD.

De heer Zuyderwijk: Ik wil de heer Spaans bedanken voor het stellen van deze vraag. Waar gaat het nou mis? Ik zal u dat vertellen. Ik denk dat de wijze waarop dit aangevlogen is door verschillende partijen dermate veel draagvlak heeft weggevaagd om normaal met elkaar in gesprek te gaan dat het eigenlijk niet meer ter zake doet. Daar wil ik het eigenlijk bij laten. U vindt het een goed voorstel. Stel dat een volgende keer op een normale manier wordt omgegaan en gewoon wordt bekeken of we er met zijn allen over kunnen praten, had u meer draagvlak gekregen voor uw voorstel en hadden we het wellicht gewoon in een of andere werkgroep kunnen bespreken. Nu is er gewoon keihard gespeeld, op de man ook. Dan haal je het draagvlak voor een goed gesprek weg.

De voorzitter: De heer Eeltink.

De heer Eeltink: De heer Spaans keek mij wel steeds aan, maar de vraag was uitdrukkelijk gericht aan de VVD. Is deze hiermee beantwoord?

De voorzitter: Ik dacht dat die moeiteloos doorging naar u, maar misschien ...? Ik weet het niet. Ik vraag het even aan de heer Spaans.

De heer Spaans: Hij wordt moeiteloos opgepakt door de heer Eeltink. Maar ik had hem niet aan de heer Eeltink gesteld, want de voorgaande bijdrage van hem gaf mij in ieder geval inzicht in de manier waarop de CDA-fractie op dit punt denkt.

De voorzitter: Oké. Dank u wel. Dan laten we het hierbij. We gaan naar de heer De Gier van de PvdA-fractie, tweede termijn.

De heer De Gier: Dank u, voorzitter. De antwoorden van de wethouder hebben mij niet zoveel duidelijkheid gebracht. Nog steeds zijn er vragen over de verhuur van het bedrijf nu. Hoe lang loopt die verhuurovereenkomst? Kan hij er wel onderuit? Wat betekent dat voor de koopoptie? Ik heb wel een heel verhaal gehoord van de wethouder, maar daadwerkelijk antwoord op deze vragen heb ik niet. Ik snap ook nog steeds niet waarom er nu afgeweken moest worden. Vandaar dat voorstel om het allemaal nog eens rustig te bekijken of we er een mouw aan kunnen passen. Het blijft volgens mij een sympathiek voorstel. Van mijn fractie uit, maar ik weet dat dat in ieder geval voor meerdere fracties in de oppositie geldt, hebben wij het niet op de man gespeeld, maar hebben we het duidelijk alleen maar over de handelswijze van het college in het afgeven van deze vergunning gehad.

De voorzitter: Dank u wel. Dan kijk naar de CDA-fractie voor een tweede termijn. Daar is geen behoefte aan. Naar de LPF-fractie, tweede termijn? De heer Witkamp.

De heer Witkamp: Daar heb ik wel behoefte aan hoor. En zeker op de concrete vraag aan ons gesteld: wat vindt u nu van het voorstel? Die wil ik wel even afpellen hoor. In de overweging staat dat ten onrechte de door het college zelf in 2017 opgestelde beleidsregel strijdig gebruik agrarische dienstwoning niet is toegepast op de heer Sniijders. Ik heb net de uitleg van het college gehoord. Dit is wel degelijk toegepast, dus dat klopt al niet. Ook de uitleg dat de optieovereenkomst afwijkt van de andere gevallen of van het gehanteerde model is weerlegd. En dan een besluit neemt. Dat eerste al, de verstrekte Omgevingsvergunning in te trekken. Volgens mij is het zo als deze al verleend is en er een handtekening is gezet, is het een privaatrechtelijke overeenkomst en hoort deze raad er helemaal niet over te gaan. Het leuke vind ik dan nog dat u zegt: als de heer Sniijders daarmee instemt. Er zijn er wel voor minder opgesloten in het gekkenhuis, maar goed. De overeenkomst kwalitatieve verplichtingen door te halen, ervan uitgaande dat de heer Sniijders ermee instemt. Belachelijk. En alsnog toe te passen de beleidsregel strijdig gebruik agrarische dienstwoning op de situatie van de heer Sniijders. En dan als laatste nog eens een keer de hele boel opnieuw tegen het licht houden. Stellen we dan met elkaar in januari 2017 beleidsregels vast om daar iedere keer als het u eventjes niet uitkomt met zijn allen weer over te gaan praten? Gaan we dat ook met die tweehonderd gevallen doen? Dat is waanzin.

De heer Van den Berg: Als het college van burgemeester en wethouders zegt dat die beleidsregels niet zien op een bepaald geval, ze maken gebruik van artikel 8, 5 en 3, meen ik, dan mag je daar als raad best wat van vinden.

De heer Witkamp: U mag van alles wat vinden.

De heer Van den Berg: En zeker als er een lid van het college bij betrokken is en met de raad niet alle waarborgen heeft geschapen dat het onafhankelijk is.

De heer Witkamp: In feite hebben ze voldaan aan hetgeen ze moeten doen. In feite hebben ze zwaarder voldaan dan ze hadden moeten doen. U vindt er wat van omdat die meneer Snijders toevallig wethouder is. Daar is het vanaf mei al om begonnen. Wees nou gewoon eerlijk. En stop daar gewoon een keer mee, want het is gewoon zo.

De heer Van den Berg: U bent continu aan het framen.

De heer Witkamp: Nee. Jullie framen. Dit is gewoon karaktermoord. Sterker nog, als ik naar de stukjes van de heer Duijsens kijk, dan ben ik zelfs van mening dat het opruiing is. U geeft eigenlijk zaken weer die niet kloppen. In feite moet de wethouder daarmee leven.

De heer Van den Berg: De heer Duijsens komt voor zichzelf op. Maar op geen enkel moment ben ik bezig geweest met een karaktermoord van de heer Snijders. Ik heb me proberen te beperken tot de rol van het college van burgemeester en wethouders. Is dat netjes gedaan? Is die integriteit waargemaakt? Daar vind ik wat van. En dan gaat u zeggen dat ik dat niet zou mogen doen. U moet stoppen met dat framen.

De heer Witkamp: Dat mag u wel. U mag dat vinden. Ik ben het alleen niet eens met wat u vindt. Ik vind de uitgangspunten waarvoor u dat vindt eigenlijk beneden peil. Dat is wat ik vind, mijnheer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Beneden peil? U verwijt mij continu karaktermoord. Daar ben ik niet mee bezig en u blijft dat maar framen zodat iedereen het gaat geloven. Het is niet waar.

De heer Witkamp: Dat is het.

De heer Van den Berg: Ik ben vanavond bezig de rol van het college van burgemeester en wethouders ... Dat is niet netjes gedaan, vind ik.

De heer Witkamp: Mooie praat.

De heer Van den Berg: Als ik iets vertel waar u het niet mee eens bent, is het mooie praat. Bent u de enige die de waarheid vertelt?

De voorzitter: U heeft het een en ander uitgewisseld. U wordt het niet eens vanavond. Misschien een andere keer. De heer Duijsens wil interrumpen.

De heer Duijsens: De heer Witkamp heeft wel eens eerder aangifte gedaan tegen raadsleden, maar doe maar een aangifte wegens opruiing tegen mij dan. Maar twee dingen. Het college bedient een wethouder, letterlijk en figuurlijk, het matst een wethouder. Is het dan zo gek in mijn voorstel aan te geven: trek alles terug en vraag even de instemming van je eigen lid van het college? Dat is vraag 1. En vraag 2 is dat u maar blijft hameren en tamboereren dat de beleidsregels zijn toegepast. De beleidsregels zijn helemaal niet toegepast. Lees die akte. Dan kun je zien dat daarvan wordt afgeweken en niets onvoorziene omstandigheden. En vervolgens nog een derde vraag aan u: Denkt u nu heus dat de optie zoals die door de heer Snijders is getekend, voldoet aan artikel 3, dat daarmee garantstaat dat de woning weer terug in de tuinbouw gaat komen? Ik kan het op geen enkele wijze in die optie zien en ik voorspel u: over tien jaar zit de heer Snijders nog steeds in dat huis en vervolgens vervalt alles en zijn we weer klaar.

De voorzitter: Dank u wel. Ik geef het woord aan de heer Witkamp voor de beantwoording.

De heer Witkamp: U begint alweer met framen, met matsen en regelen. Dat is helemaal niet aan de orde. Dat is helemaal niet aan de orde. Dat is vanavond ook gebleken uit de beantwoording. Vervolgens zegt u: het klopt niet met de beleidsregel.

Ik heb een duidelijke uitleg gehoord dat het wel klopt. Dat is ook niet waar. Het is uw eigen waarheid, maar het is niet volgens de regels zoals die er liggen, want die zijn gewoon duidelijk en helder door het college verwoord en aangegeven. Niet meer en niet minder.

De voorzitter: De heer Zuyderwijk meldt zich. De heer Zuyderwijk, VVD-fractie.

De heer Zuyderwijk: Dank u. Wat heb ik in de zaak Gantellaan 18a gehoord vanavond? De tuin staat te koop. Het huis staat te koop. Vastgestelde prijzen. Boeteclausule als er niet wordt meegewerkt. Klopt dat? Dank u.

De voorzitter: Samenvatting. Mevrouw de Zoete ChristenUnie/SGP-fractie.

Mevrouw De Zoete: Dank u wel, voorzitter. Ik wilde graag nog een antwoord geven op de vraag van de heer Hofland die net is gesteld. Wij gaan niet mee met het voorstel. Het voorstel is inderdaad keurig verwoord, maar alleen het uitgangspunt is daarbij inderdaad dat de regels niet goed zijn toegepast en daar zijn we het niet mee eens. Bovendien is het zo dat de raad natuurlijk op hoofdlijnen stuurt en dat we niet ingaan op individuele gevallen. Daar is het college voor bevoegd. Uiteraard heeft u gelijk als u het college terugroept als u het daar niet mee eens bent. Alleen zijn wij het daar dan weer niet mee eens. Het moet me wel van het hart dat ik het idee heb dat er wat parlementairder wordt gediscussieerd als dat via de voorzitter gebeurt en niet direct tegen elkaar. De hoofden worden een beetje rood. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Ik probeer het wel in banen te houden hoor, mevrouw De Zoete. Ik kijk naar de wethouder voor de tweede termijnbeantwoording. Wethouder Gardien.

Wethouder Gardien: Dank u wel, voorzitter. Het college matst geen wethouder. Ik wil dat ten stelligste ontkennen. Dat gebeurt dus niet. Er wordt geen wethouder gematst. Er wordt hier heel strenge regelgeving toegepast op een wethouder. Wat is het doel van de beleidsregel? Van welke beleidsregel dan ook in het beleidskader van de herstructurering. Dat is om de herstructurering van de glastuinbouw niet in de weg te zitten. Dat is dat de gronden tegen een agrarische prijs beschikbaar worden gesteld als herstructurering aan de orde is. Dat is het doel van de regeling. En dat doel is bereikt. Dat doel is bereikt door middel van de tijdelijk ontheffing van het bestemmingsplan, de tijdelijke vergunning en de koopoptie. Deze oplossing is voor alle Westlanders en ik herhaal, voor alle Westlanders in dezelfde situatie van toepassing. Mensen kunnen morgen of vandaag of gisteren of wanneer dan ook een aanvraag doen en zullen op dezelfde wijze worden behandeld als de heer Snijders. Dus er wordt helemaal niet gematst. Er wordt ook niet gemeten met twee maten. Dat is allemaal niet aan de orde. Als we het doel bereiken door middel van zoals het college nu heeft gehandeld, wat is dan de zin om weer opnieuw te beginnen terwijl het doel van de beleidsregel is het veiligstellen van de gronden en de woning voor de glastuinbouw? Voor dat doel zijn de beleidsregels gemaakt en dat zal niet anders zijn bij een tuin die verhuurd is. De uitkomst zal hetzelfde zijn. Laat ik het daarbij houden. Dan over de uitleg van de beleidsregels. Ik hoor daar allerlei raadsleden allerlei meningen over hebben, maar laat helder zijn: het is niet uw raad die oordeelt of het college al dan niet op een juiste wijze de beleidsregels hanteert. De rechter doet dat. De rechter kan oordelen of een beleidsregel al dan niet wordt toegepast. Dus iedereen die denkt dat dat niet het geval is, kan daar uiteraard rechterlijke hulp bij inroepen en kijken of dat wel het geval is.

De voorzitter: De heer De Gier.

Wethouder Gardien: Het college is van mening dat het doel van de beleidsregel is bereikt en dat de beleidsregel op juiste wijze naar analogie, waar de beleidsregels ons handvaten toe biedt, is toegepast.

De voorzitter: De heer De Gier.

De heer De Gier: Het moet niet gekker worden. Volgens mij is de primaire taak van deze raad te besluiten over het beleid. Dat hebben we in dezen niet gedaan, want we hebben alleen maar in een werkgroep Herstructurering gesproken en dat is door het college in beleidsregels vastgelegd. Maar vervolgens is de taak van de raad om het college te controleren op de uitvoering. En wij hebben deze vergadering bij elkaar geroepen, omdat wij het college willen controleren op de uitvoering in dit specifieke geval, omdat wij geloven dat de uitvoering hier niet correct was. Daar is deze raad toch voor? Het moet toch niet gekker worden dat we nu te horen krijgen dat we naar de rechter moeten om het college ter verantwoording te roepen?

De voorzitter: De wethouder.

Wethouder Gardien: Dat hoeft u helemaal niet. Maar er wordt in deze raad dus verschillend gedacht. Het college en de verschillende fracties denken verschillend over de uitleg van beleidsregels. Het is de rechter die daar alleen maar een eindoordeel over kan geven.

De heer De Gier: Of de raad die het college de opdracht geeft om de beleidsregels te veranderen.

Wethouder Gardien: Dat kan ook. Dat is aan u. Ja. Dat kan ook. Maar we hebben het nu over deze beleidsregels, over de casus. En als u vindt dat de beleidsregels niet deugen, kunt u het college verzoeken om via de raads werkgroep of wat dan ook die beleidsregels tegen het licht te houden. Maar dat is een compleet andere discussie. U had nog een vraag gesteld over wat de status is van de huurovereenkomst. De huurovereenkomst heeft een bepaalde periode. Ik weet niet precies tot hoe lang die duurt, dat is ook niet relevant. De heer Snijders heeft een leveringsplicht naar de gemeente. Dat staat klip en klaar in de koopoptie. De gemeente is geen partij in wat hij met derden afsprekt. Als er herstructurering van de glastuinbouw aan de orde is, moet de heer Snijders leveren aan de gemeente. Linksom of rechtsom. Dan wil ik graag ingaan op het besluit, de overwegingen. De raad stelt ten onrechte dat de beleidsregel niet goed zou zijn toegepast. Daar heb ik denk ik al voldoende over gezegd. Een optieovereenkomst die afwijkt van het gehanteerde model. Alle twaalf gevallen verschillen. Er is er niet een hetzelfde.

Dan de beslispunten. Beslispunt 1. De verstrekte Omgevingsvergunning in te trekken. Dat kan helemaal niet, want de raad kan geen Omgevingsvergunning intrekken die niet de bevoegdheid van de raad is. Zo'n besluit kunnen de burgemeester en de secretaris nooit tekenen, dus dat kan niet. Hetzelfde geldt voor beslispunt 2. Dan vraagt u om de overeenkomst door te halen. Over die overeenkomst gaat u als raad ook niet. Dat is een overeenkomst die door de burgemeester is getekend, omdat zij de gemeente in rechte vertegenwoordigt bij dit soort overeenkomsten. Dan kom ik aan beslispunt 3. Alsnog correct toe te passen de regeling beleidsregels strijdig gebruik. Ik denk dat voldoende is gewisseld over wat de mening van het college hierin is. En zo mogelijk te bezien of Snijders in aanmerking komt voor een tijdelijke omgevingsvergunning. Daarvoor geldt eigenlijk hetzelfde als bij beslispunt 3. Tot zover in tweede termijn.

De heer Duijsens: Nog even, voorzitter, naar aanleiding van. Mij valt op dat de wethouder – en dat valt ook tegen – niet ingaat op ons argument: een wethouder die met zijn eigen gemeente een koopoptie sluit. Dat wringt toch? Dat roept toch om een reactie vanuit de raad? Dat moet u toch ook voelen? Waarom reageert u daar niet op?

Wethouder Gardien: Ik denk dat ik daar al voldoende op gereageerd heb, maar ik wil dat nog wel een keer doen. Wat is het alternatief? Een koopoptie is nogal wat. Het is eigenlijk een soort verkapte onteigening zonder dat er een rechter aan te pas komt.

De heer Duijsens: Als u het zo formuleert dat het uiteindelijk niets meer voorstelt, als u niet naar de pachtovereenkomst gekeken hebt, dan heeft u zich niet goed voorbereid. Want u weet koop breekt geen huur, koop breekt ook geen pacht. Dat betekent dat als je voor tien jaar daar pacht hebt en de tien jaar zijn voorbij, dat niemand zal gaan reconstrueren met een pachter erop. Dat garandeer ik u.

Wethouder Gardien: Ik ben daar net al op ingegaan naar aanleiding van een vraag van de heer De Gier. De heer Snijders zal moeten leveren op grond van de overeenkomst die hij met de gemeente heeft. Als hij daardoor met andere zaken in de knoei komt, is dat niet het probleem van de gemeente. De afspraak is zeer duidelijk. Als herstructurering aan de orde is, moet Snijders leveren aan de gemeente en daarmee is het doel van de beleidsregel – het veiligstellen van gronden in verband met de herstructurering – geborgd.

De voorzitter: Dank u wel. Dan stel ik vast dat we hiermee aan het eind zijn gekomen van de tweede termijn. De heer De Gier steekt zijn vinger op en dan de heer Van den Berg.

De heer De Gier: Als ik de wethouder goed begrijp, zegt ze dat het besluit zoals het nu voorligt in feite onuitvoerbaar is door het college, omdat het gewoon juridisch niet kan. Dan vraag ik graag een schorsing aan, want dan moeten we ons besluit nog even heroverwegen.

De voorzitter: Ik kijk nog even naar de heer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Ik zou graag nog tien minuten schorsing willen hebben.

De voorzitter: Ja. Ik had al de indruk dat u ongeveer hetzelfde dacht. Ik stel voor een schorsing tot vijf over tien. Wilt u dan wel terug zijn? Ik schors deze vergadering.

De voorzitter: Ik heropen deze raadsvergadering. Ik zie dat bijna iedereen weer terug is in ons midden. Een mooi moment om te vragen aan de heer Duijsens of hij nog een reactie heeft. Ik dacht dat hij om schorsing vroeg? Waren dat anderen? De heer De Gier en daarna de heer Van den Berg. De heer De Gier.

De heer De Gier: Gezien het antwoord van de wethouder die zegt dat het besluit onuitvoerbaar is, hebben wij ons beraden over hoe we verder moeten handelen. Wij hebben daar op dit moment een ander idee over en de heer Van den Berg zal dat namens ons verder toelichten.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van den Berg van GemeenteBelang Westland.

De heer Van den Berg: Dank u, mevrouw de voorzitter. De vijf oppositiepartijen zijn realistisch genoeg om te beseffen dat het voorstel dat zij hebben opgemaakt het vanavond niet redt. Ik schat in dat we daar geen meerderheid voor krijgen. Dus wij trekken ons voorstel terug. Maar daarvoor in de plaats dienen wij graag een motie in. Of niet graag, wij dienen een motie in. Ik zal u het dictum van de motie voorlezen. Voor het goede begrip, een motie van afkeuring. Wat wij vaststellen en wat wij concluderen, zal ik niet herhalen, want daar hebben we vanavond anderhalf uur over gedebatteerd, maar wij spreken uit als de raad dat de raad teleurgesteld is in het opereren van het college van burgemeester en wethouders in deze zaak, omdat zowel nagelaten is voldoende waarborgen voor onafhankelijkheid te treffen en verzuimd is de grondbeginselen van onkreukbaarheid bij het bestuurshandelen na te leven. Het handelen van het college van burgemeester en wethouders in deze gelegenheid daarom af te keuren. De motie is ondertekend door fractiepartij PvdA, fractie GroenLinks Westland, fractie D66 Westland, Westland Verstandig en GemeenteBelang Westland.

De voorzitter: Dank u wel. Wij krijgen ook nog de hele motie te zien in verband met de overwegingen? Ja. Dank u wel. Mevrouw Vermeer.

Mevrouw Vermeer: Ik heb lang getwijfeld, maar ik wil toch nog wel iets zeggen. Zeker als reactie op deze motie van afkeuring. We hebben het de afgelopen jaren binnen deze raad heel vaak gehad over de menselijke maat. Wat mij betreft is deze menselijke maat vanavond en in de uitingen in de pers en op social media heel erg overschreden. Hier wordt iemand de maat gemeten op een heel schadelijke manier. En de wethouder is ook een mens met een familie op de tribune die daar dus dagelijks last van heeft. Ik vind dat echt heel kwalijk. Is het nou nodig om iemand zo kwaad in het daglicht te stellen? Ik sluit me van harte aan bij mijn collega Eeltink: het is hier geen rechtszaal, maar een raadzaal. Ook namens het CDA kan ik zeggen dat ik het niet vind bijdragen aan een positieve raads cultuur die we allemaal zo graag willen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer De Gier.

De heer De Gier: Ik wil daar toch graag op reageren. Volgens mij heb ik in al mijn bijdragen gezegd en dat blijkt ook als je het besluit doorleest, dat wij juist wilden dat dit besluit waardoor de wethouder in een verdacht daglicht is gesteld, gerepareerd zou worden zodat dit niet de komende drieënhalve jaar boven zijn hoofd zou hangen. Wij hebben juist een besluit gemaakt dat los van de wethouder is, dat alleen over het handelen van het college ging. Het zijn juist de coalitiepartijen die continu vanavond de wethouder er weer steeds bijslepen. Dat doen wij niet. Wij hebben het alleen over het handelen van het college.

De voorzitter: Dank u wel. We zullen de motie vermenigvuldigen en ronddelen waarna we tot stemming kunnen overgaan waarbij ik vaststel dat het voorstel dat is ingediend en dat eventueel tot stemming zou kunnen komen, is ingetrokken. Dus daar zullen we niet over stemmen. De heer Witkamp.

De heer Witkamp: Staat u toe dat wij ook nog iets vertellen over die motie die nu ingediend is?

De voorzitter: U wilt nu wat over de motie zeggen? Daar geef ik u graag de gelegenheid toe.

De heer Witkamp: Even de oppositie aankijkend, had ik eigenlijk geen motie van afkeuring verwacht, maar was het netter geweest als u gewoon excuses had gemaakt aan de heer Snijders. Daar wil ik het even bij laten. Dank u wel.

De voorzitter: Wit u dit herhalen? Ik heb het niet goed gehoord. Kan het iets ...?

De heer Witkamp: Ik had in plaats van een motie van afkeuring eerder een excuses verwacht aan de heer Snijders. Dank u wel.

De voorzitter: Aan de familie. Ik ook. Misschien komt het nog. We zitten nog even.

De heer Keizer: Voorzitter, zei u nou daadwerkelijk "Ik ook"?

De voorzitter: Ja.

De heer Keizer: Dat zegt u als onafhankelijk voorzitter van een gemeenteraad?

De voorzitter: Als een neutraal mens zit ik hier.

De heer Keizer: Hoe kan het nou dat ik dat neutraal nog niet zo heb gemerkt? Het is gelukkig bijna 18 december.

De voorzitter: En horend wat hier allemaal gezegd wordt en wat er geschreven is, wat er naar buiten is gebracht. Het is buiten alle proporties. En als anderen dat zeggen, zeg ik dat na. Daar ben ik het mee eens. Ik schors even de vergadering totdat wij de motie voor onze neus hebben. Dan gaan we over tot stemming. Ik schors even de vergadering. Blijft u in de zaal.

Schorsing

De voorzitter: U heeft allemaal de beschikking over de motie die is ingediend waarvan het dictum is voorgelezen en die dus onderdeel is van de beraadslaging. Die hebben we eigenlijk al gehad. Ik stel voor om over te gaan tot stemming. Is dat oké? Ja. Wie is voor deze motie?

De heer Van den Berg: Wij willen graag hoofdelijk stemmen.

De voorzitter: U wilt hoofdelijk stemmen. Dat kan. Daar zijn wij op voorbereid.

De heer Bogaard: Past daar ook een stemverklaring in?

De voorzitter: Per persoon?

De heer Bogaard: Ik wil wel een stemverklaring afleggen ja.

De voorzitter: U wilt als persoon een stemverklaring afleggen?

De heer Bogaard: Ja. Een persoonlijke stemverklaring.

De voorzitter: Ik wil eerst even afmaken met wie we beginnen en dan geef ik u voordat we gaan beginnen het woord.

De heer Bogaard: Dank u wel.

De voorzitter: Alstublieft. Wij hebben nummer 39 als eerste getrokken. Dat betekent dat we bij de heer Zuyderwijk beginnen en dan gaan we alfabetisch door. De griffier noemt de naam en dan zegt u voor of tegen. En de heer Bogaard wil een stemverklaring afleggen.

De heer Bogaard: Voorzitter, dank u wel. Ik moet u zeggen, straks zal ik inderdaad voor deze motie stemmen. Dus dat is al bekend, maar ik zal het straks officieel doen. Dat spijt mij, want ik denk dat het positivisme waarover ook de heer Eeltink heeft gesproken, hier weer een flinke deuk gaat oplopen. Wat ik ook heel jammer vind, is dat het door verschillende mensen in het persoonlijke is getrokken, wat ik absoluut niet wil. Dat wil ik wel even kwijt. Ik denk ook dat het aan de kant van de coalitie misschien wel goed is om eerst maar aan de balk in het eigen oog te beginnen voordat je aan mijn splinter begint. Dank u wel.

MOTIE VAN AFKEURING

De raad van gemeente Westland, in vergadering bijeen op maandag 12 november 2018,

stelt vast dat:

een lid van het college van burgemeester en wethouders, de heer Snijders, eigenaar is van een perceel grond met daarop bedrijfsmatig vastgoed (kas en bedrijfsruimte) en van een perceel grond met daarop een woning (Gantellaan 18a te Monster). Beide percelen grond en de opstallen hebben de bestemming 'agrarisch, glastuinbouw';
bewoning van de woning Gantellaan 18 te Monster door de heer Snijders (en zijn huishouden) op grond van de bestemming ervan (agrarisch, glastuinbouw) niet is toegestaan; de heer Snijders (op 14 mei 2018) een omgevingsvergunning heeft aangevraagd om het gebruik van de woning in afwijking van het bestemmingsplan tijdelijk toe te laten;

het college van burgemeester en wethouders van gemeente Westland in zijn vergadering van 31 januari 2017 een handhavingsstrategie ten aanzien van strijdig gebruik in het duurzaam glastuinbouwgebied, inclusief een tweetal sets beleidsregels, heeft vastgesteld; sinds oktober 2015 in een 11-tal dossiers de handhavingsstrategie, beleidsregels en modelovereenkomst strikt (dat wil zeggen zonder inhoudelijke afwijkingen) zijn gehanteerd; de handhavingsstrategie (de sets beleidsregels) naar het oordeel van het college van burgemeester en wethouders niet zien op de onderhavige specifieke situatie (in casu een niet te verburgerlijken agrarische bedrijfswoning bij een eveneens in eigendom zijnde maar verhuurd glastuinbouwbedrijf);

concludeert dat:

hoewel de aanvraag van de heer Snijders niet past binnen de beleidsregels van de handhavingsstrategie het college van burgemeester en wethouders heeft besloten deze aanvraag toch in behandeling te nemen, waarbij het college uitspreekt dat de beleidsuitgangspunten van de handhavingsstrategie van toepassing zijn; het college van burgemeester en wethouders bij het maken van de afwegingen die tot voornoemd besluit heeft geresulteerd, heeft nagelaten advies te vragen aan onafhankelijke deskundigen en/of de werkgroep Herstructurering en/of de commissie EFO/Bestuur; het college van burgemeester en wethouders bij het verlenen van de omgevingsvergunning tijdelijk strijdig gebruik woning Gantellaan 18a alsmede bij de overeenkomst 'Vestigen Kwalitatieve verplichtingen (koopoptie)' de handhavingsstrategie ten aanzien van strijdig gebruik in het duurzaam glastuinbouwgebied, de relevante beleidsregels en de model 'optieovereenkomst' ten onrechte niet, of slechts deels, heeft toegepast; het college van het college van burgemeester en wethouders de omstandigheid dat de aanvrager (de heer Snijders) lid is van het college van burgemeester en wethouders niet of niet in voldoende mate heeft laten meewegen bij de afwegingen en de onderhavige beslissing, waarmee niet wordt voldaan aan artikel 4:84 Algemene Wet Bestuursrecht; het college van burgemeester en wethouders daarmee de schijn van gelegenheidswetgeving, partijdigheid, willekeur en bevoordeling op zich laadt;

spreekt uit:

dat de raad teleurgesteld is in het opereren van het college van burgemeester en wethouders in deze zaak omdat zowel nagelaten is voldoende waarborgen voor onafhankelijkheid te treffen en verzuimd is de grondbeginselen van onkreukbaarheid bij het bestuurshandelen na te leven; het handelen van het college van burgemeester en wethouders in deze aangelegenheid daarom af te keuren.

en gaat over tot de orde van de dag

De voorzitter: Ik stel voor om over te gaan tot de stemming en dan beginnen we bij de heer Zuyderwijk.

De heer Zuyderwijk: De heer Zuyderwijk is tegen deze motie van afkeuring.

De heer Van den Berg: De heer Van den Berg is voor deze motie.

De heer De Bloeme: De heer De Bloeme is tegen deze motie.

De heer Boekestijn: Voor.

De heer Bogaard: Voor de motie.

De heer Bongaards: Voor.

Mevrouw Van den Doorn: Voor deze motie.

De heer Duijsens: Voor.

De heer Eeltink: Tegen.

Mevrouw Van der Eijk: Tegen.

De heer De Gier: Voor.

Mevrouw Van der Giessen: Voor.

Mevrouw Heijl: Tegen.

De heer Hofland: Voor.

De heer Hoogerbrugge: Voor.

Mevrouw Huisman: Tegen.

De heer Immerzeel: Tegen.

Mevrouw De Jong: Tegen.

De heer Keizer: Voor.

Mevrouw Van der Knaap: Tegen.

De heer Van Koppen: Tegen.

De heer Leerdam: Tegen.

De heer Van der Mark: Tegen.

De heer A. van der Meer: Tegen.

De heer D. van der Meer: Tegen.

Mevrouw Van Rijn-van Tol: Voor.

De heer Van Rossum: Tegen.

Mevrouw Scheffers: Tegen.

De heer Spaans: Voor.

Mevrouw Van Staalduinen: Voor.

Mevrouw Van der Stelt: Voor.

Mevrouw Stokkers: Voor.

De heer Valstar: Tegen.

De heer Van Veen: Voor.

Mevrouw Vermeer: Tegen.

De heer Voskamp: Tegen.

De heer Witkamp: Tegen.

Mevrouw De Zoete: Tegen.

De heer Zuidgeest: Tegen.

De voorzitter: De uitslag van deze stemming is dat er 22 tegen deze motie zijn en 17 ervoor. Daarmee is de motie verworpen.

4. SLUITING

De voorzitter: Leden van de raad, ik sluit hiermee de vergadering. Dank u wel en een fijne avond toegewenst. (22.30 uur).

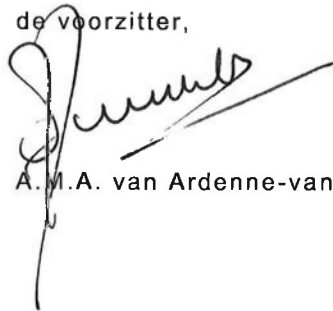
Aldus besloten door de raad in zijn openbare vergadering van 11 december 2018,

de griffier,

A.P.M.A.F. Bergmans

de voorzitter,

A.M.A. van Ardenne-van der Hoeven

